

Alsungas novada deputāti atklātā vēstulē aicina apturēt administratīvi teritoriālo reformu.

→ 2. lpp.

Kas jauns Kuldīgas novada bērnu dārzos.

→ 10. lpp.

„Ar latviešu literatūru noticis brīnums – tā ir pieprasīta vairāk nekā tulkotā,” saka Silvija Brice, kura no angļu, vācu un poļu valodas tulkojusi neskaitāmas grāmatas.

→ 8. lpp.

Cena 0,68 eiro

Nr. 105 (11 487)

Vēlies aizceļot uz kādu no skaistajām Grieķijas salām? Viss ir iespējams, plānojot laikus.

→ 6.–7. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Piektdiena, 2019. gada 13. septembris

SPA vīriešiem un džentlmeņu klubiņš

Kuldīgas bārdziņu salons *Royal Dandy* iekārtots kā džentlmeņu klubs. Tā īpašnieks ir uzņēmējs Igors Kalugins.

Pirmdien Kuldīgā, Aizputes ielā pretī tirgum, durvis vērs bārdziņu salons *Royal Dandy*.

Tā īpašnieks Igors Kalugins puspajokam pie durvīm rāda uzrakstu *Tikai vīriešiem* un saka – tas neesot seksisms, jo laipni gaidīti visi, bet šī vieta vairāk iecerēta kā vīriešu pasaule: SPA, klubiņš, vieta, kur atnākt tēvam ar dēlu, kur kopā ar labiem draugiem noskatīties hokeja spēli vai arī norunāt biznesa tikšanos.

Igors ar ģimeni atgriezies Latvijā pēc ilgiem ārzemēs nostrādātiem gadiem un atsaucies zīmola *Royal Dandy* īpašnieces, cēsnieces Sīgitas Norvelas idejai atvērt šādu salonu Kuldīgā. Latvijā tādi ir četri – vēl arī Cēsīs, Valmierā un Rīgā. Te būs vīriešu frizētava un bārdziņu salons, klientus apkalpos divi meistari, piedāvājot klasisko skūšanu – pakalpojumos ietilpst gan īpaša kosmētika un bārdas kopšanas līdzekļi, gan siltie dvieliņi un bārdas naži. Procedūra pēc labākajiem līdzīgu salonu standartiem vienam klientam ilgs stundu vai pusotru.

„Kuldīgā šādus pakalpojumus neviens nepiedāvāja, lai gan te ir ļoti labi meistari. Ne vienmēr vīriešiem un sievietēm ir ērti doties pie friziera vienā telpā. Meistari strādās pēc pieraksta, salons būs atvērts no deviņiem līdz sešiem. Kad būs radies noteikts klientu loks, izveidosies arī klubiņš. Tiem, kuri nāks šurp, jāmēģina šo laiku atvēlēt sev – jāizslēdz mobilais telefons un jācenšas procedūru izbaudīt. Vīriešiem, kuri nebūs pie stūres, piedāvāsim kādu stiprāku malku, bērniem – karsto šokolādi,” skaidro Igors.

Iveta Grīniņa
Lāsmas Reimanes foto

1905. gada ielas stāsti.

→ 4. lpp.

Sintijai Neščadimai būvindustrijas balva. → 3. lpp.

Kā nodzīvot līdz 120?

„Nevis pielikt gadus dzīvei, bet pielikt dzīvi gadiem,” tāds ir biohackinga popularizētāja Kaspara Vendeļa uzskats.

→ 5. lpp.

Pirmdien, 16. septembrī:

- Par reģionālo reformu.
- Daudzbērnu ģimenes un atbalsts.
- Gladiolu skaistums.
- Tehnikuma jaunie pavāri.
- Dzejas dienu sarīkojumi.

9177140719750621 37

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Par Latviju un rudeni

Daiga Bitiniece,
tālr. 63350567;
daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Atgriezoties no saulainās un karstās Grieķijas, klimatiskajā ziņā strauju pārmaiņu nebija. Arī te bija silti un vienu dienu – 9. septembrī – siltuma rekords pat esot pārspēts. Grūtāk acīm bija pierast pie citas gaismas, kas Latvijā nav tik spoža. Un, protams, pie domām par rudeni, kas pienāk vienai – gribam to vai negribam.

„Nekad neesmu domājusi, ka citur ir labāk.”

Bet vai rudens, kas ārēji ir drēgns, lietains, vējains, dubļains un visādi citādi nepatīkams, arī iekšēji ir tik briesmīgs? Un vai jāsakož zobi un jāgaida nākamā vasara vai nākamais ceļojums uz siltāku vietni? Nē, protams. Jo rudenīgās izjūtas mums katram var būt savas, un, kā jau savas, tās ir atšķirīgas. Rudens ārējie atribūti – krāsas, smaržas utt. – raisa iekšējās izjūtas. Tādas, kas ļauj atslābt, tādas, kas veldzē ar rēnumu, tādas, kas ļauj izpurināt visu lieko, smago, nevajadzīgo. Rudens noskaņas liek domāt par cilvēkiem līdzās, par dzīves jēgu, kas nesastāv tikai no saulainiem brīžiem. Apcerīgas, dvēseli veldzējošas un ļoti vajadzīgas izjūtas

un pārdomas. Un tādas, manuprāt, var pārņemt un piederas tieši Latvijas rudenim.

Un, ja runā par Latviju, tad sagadījās tā (taču varbūt tā nebija nejaušība, bet pats liktenis man to piespēlēja), ka, atgriezoties mājās no dienvidzemes, uzdūros tulkotājas Silvijas Brices (starp citu, par viņu arī šodienas *Kurzemnieka* 8. lpp.) ierakstam feisbukā: „Izbraukājām visu Sēliju. Latvija ir neizsakāmi, neizstāstāmi skaista. Sakopta. Ziedoša. Mājas kā kannas, govīs kā lāči. (..) Jā, tieši tik patētiski! Brauciet un skatieties, un mīliet! Un lepojieties! Nevien man neiestāstīs, ka Latvijas lauki ir panīkuši! Redzēt to visu un vainagojumam pastāvēt pie Staburaga un Liepavota – šī ir visskaistākā vasaras izskaņa manā mūžā.”

Nekad neesmu domājusi, ka citur ir labāk, tieši otrādi – esmu laimīga, ka esmu atradusi savu vietu, darbu dzimtenē un man nav bijis jālūko pēc iespējām ārzemēs. Bet reizēm, sajūsminoties par citur redzēto, piedzīvoto, par laipnākiem, smaidīgākiem un apmierinātākiem cilvēkiem, var šķist, ka pie mums viss ir slikti. Jā, viss nav tā, kā gribētos, ceļš uz labklājību ir ilgs un sarežģīts, bet īsti laimīgs cilvēks, manuprāt, var būt, dzīvojot savā dzimtenē.

MANUPRĀT

Tukšiem vēderiem nemācīsies

Izglītības un zinātnes ministre Ilga Šuplinska savā amatā atkal parādījusi centību. Proti, panākusi, ka nākamgad valsts par sākumskolas bērnu brīvpusdienām vairs nemaksās, jo ministrijai jādomā par to, kā celt izglītības kvalitāti un optimizēt skolu tīklu, nevis par bērnu vēderiem. Ietaupītos 19 miljonus varēs atdot zinātnei un pedagogu algām. Paskatoties, kādas summas nākamā gada budžetā papildus pieprasītas dažādās nozarēs, tā nebūt neliekas liela nauda. Lai nu paliek ministrijas ziņā, cik augstu par to var pacelt kvalitāti. Svarīgāk ir tas, vai mazajiem nebūs jāmacās tukšiem vēderiem. „Brīvpusdienas 1.–4. klasei būs!” ar tādu plakātu vakarīt I. Šuplinska nāca klajā feisbukā. Tiekot mainīts tikai finansēšanas modelis, par savu bērnu maltītiem sākumskolā liekot maksāt pašvaldībai. Nu jau apstiprinātā iecere ministrijai radusies nesen. Pašvaldības vēl nav aprēķinājušas, kur to naudu ņemt, un naivi cer, ka valdība pārdomās.

Daina Tāfelberga, tālr. 63350563,
daina.tafelberga@kurzemnieks.lv

MUMS RAKSTA

Alsungas novada domes atklātā vēstule

Alsungas novada dome 9. septembrī ārkārtas sēdē pieņēmusi lēmumu aicināt Valsts prezidentu, Ministru prezidentu un 13. Saeimu apturēt teritoriālās reformas virzību pēc pašreiz izstrādātā modeļa.

Šāds modelis ir nepārdomāts, *Kurzemniekam* raksta Alsungas novada domes priekšsēde Daiga Kalniņa.

Atklātajā vēstulē Valsts prezidentam Egilam Levitam, Ministru prezidentam Arturam Krišjānim Kariņam, Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdim Gintam Kaminskim un 13. Saeimas frakcijām pašvaldības vadība aicina reformas virzību apturēt. „Alsungas novada dome iestājas par secīgu, pārdomātu un demokrātisku teritoriālās reformas modeļa izstrādi un ieviešanu, kas ne tikai uzlabotu dzīvi pilsētās dzīvojošajiem, kuri ir lielākā Latvijas sabiedrības daļa (68%), bet arī nepasliktinātu dzīves apstākļus un iespēju līdzdarboties demokrātiskas valsts procesos un ietekmēt pieņemtos lēmumus lauku teritorijās dzīvojošajiem. (..) Pieņemot, ka izpildīsies VARAM prognozētais ietaupījums (17 milj. eiro gadā) pašvaldību budžetos,

likumprojekta *Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likums* sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) norādītie valsts budžeta izdevumi reformas īstenošanai, kas ir 309 866 556 eiro, būs atgūti pēc 18 gadiem. Tas ir ļoti ilgs laiks ieguldījumu atpelnīšanai mūsdienu mainīgajā un globalizācijai pakļautajā pasaulē. Tāpēc vispirms aicinām atklāt detalizētu analīzi par līdzšinējās teritoriālās reformas ieguvumiem un trūkumiem, to cēloņiem un kompleksu analīzi par jaunās reformas ieviešanas izdevumiem, prognozējamajiem ieguvumiem un to termiņiem, kā arī iespējamajiem zaudējumiem, ņemot vērā dažādu nozaru, pakalpojumu un funkciju perspektīvu. (..) Pašreizējā reformas virzība rada pamatotas bažas, ka turpmāk nevis lēmumi tiks izdiskutēti atbilstoši demokrātiska lēmumu pieņemšanas procesa būtībai, bet gan, īstenojot primitīvu vairākuma *demokrātiju*, tiks īstenota lauku teritorijās dzīvojošo cilvēku diskriminācija attiecībā uz iespējām ietekmēt lēmumus, kas tiešā veidā ietekmēs viņu dzīves apstākļus konkrētajā lauku teritorijā. (..) Pašreiz virzītā administratīvi teritoriālā reforma paredz vēl lielāku centralizāciju un

lēmumu pieņemšanas koncentrēšanu augstākos līmeņos. Šī pretruna starp pētījumos atklāto par nākotnes attīstības tendencēm un plānotajām izmaiņām likumdošanā norāda uz to, ka reforma ir nepārdomāta, līdz galam neizvērtēta un tā nesasnies gaidāmo rezultātu, bet ilgtermiņā pārvalde arvien vairāk attālināsies no iedzīvotājiem, demotivējot iedzīvotājus izrādīt iniciatīvu un iesaistīties, kas ilgtermiņā vēl vairāk padziļinās plaisu starp Latviju un citām attīstītām demokrātiskām sabiedrībām.

Alsungas novada iedzīvotāju vārdā aicinām nediskriminēt lauku teritorijās dzīvojošos iedzīvotājus un nepieļaut sasteigtu, nepamatotu teritoriālās reformas modeļa virzību, bet gan veidot tādu teritoriālo reformu, kas veicinās visas Latvijas teritorijas attīstību un rosinās iedzīvotāju aktīvu līdzdalību un iesaistīšanos lēmumu pieņemšanā par savu teritoriju un to īstenošanu: 1) iesaistīt reformas izstrādē visas ministrijas, 2) ņemt vērā katra novada dažādību un specifiku, pārvērstot to par pamatu valsts ilgtspējīgai attīstībai, 3) teritoriālās reformas īstenošanā ievērot patiesas demokrātijas principus.”

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet
Kurzemniekam pa
tālr. 63350568, e-pasts:
dina.porina@kurzemnieks.lv.
Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

Ja pamanāt ko interesantu,
nofotografējiet un sūtiet:
redakcija@kurzemnieks.lv.

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu
vai neprecizitāti, būsim priecīgi,
ja mums darīsiet to zināmu pa
tālruni 63350567.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu pieredze ar bērnudārziem?

Anda Pole, strādā Vilgāles pamatskolā: – Pašai bērnu nav. Esmu dzirdējusi no paziņām, ka Rīgā ir grūti dabūt vietu bērnudārzā. Kad tā dabūta, tad viss esot kārtībā.

Daira Jēkabsons, divu dēlu māmiņa: – Pati esmu strādājusi Kables pagasta bērnudārzā. Neesmu pret tiem, bet man ir iespēja būt mājās un tur pavadīt laiku ar bērniem. Varu viņus arī laist bērnudārzā, bet gribu redzēt, kā bērni aug, nevis no rīta aizvest un vakarā izņemt, visu dienu neredzot.

Ārija Strazdiņa, pensionāre: – Savulaik Rīgā nebija vienkārši bērnu iekārtot bērnudārzā. Bija arī daudz kas jādara, jāšuj maskas. Visvairāk atmiņā palikusi rūķu maska un bārdas taisīšana.

Zigrīda Sīle, pensijā: – Man pēc tā nebija vajadzības. Skolai bērns ļoti labi tika sagatavots mājās, darbojoties kopā ar vecmāmiņu un vectētiņu. Ja bērns spēj ņemt pretī, tad apmācība agrīnā vecumā vajadzīga. Bērns ir personība. Ar viņu jārunā saprotamā valodā – tā nopietni. Pieaugušajam pielāgojoties bērna valodai, ne vienmēr valoda attīstās. Un bērnudārzā ir jāmacās.

Sintija Laučus, mācās tehnikumā: – Atbalstu to, ka bērnudārzā agri notiek dažādas mācības. Māmiņām jāstrādā, un bērnudārzs tāpēc nepieciešams. Bērni tur iemācās arī patstāvību, un tas ir svarīgi.

Santa Šeiņa, mācās: – Man par bērnudārza laikiem ir labas atmiņas. Visspilgtāk atmiņā palicis tas, ka varēja jautri pavadīt laiku, spēlējoties ar citiem. Esmu dzirdējusi, ka bērnus grūti iekārtot bērnudārzā. Tikpat grūti esot arī viņus uz turieni dabūt, jo visu laiku viņi gribot spēlēties ar telefoniem.

Inta Jansone, Lāsmas Reimanes foto

Balva jaunajai maģistrei būvniecībā

Kādreizējā kuldīdzniece, Latvijas Lauksaimniecības universitātes (LLU) Vides un būvzinātņu fakultātes maģistre Sintija Neščadima saņēmusi *Būvindustrijas lielo balvu* nominācijā *Gada students*.

Latvijas Lauksaimniecības universitātes jaunie maģistri Sintija Neščadima un Edvīns Grants saņem būvniecības nozares balvu pirmoreiz iedibinātajā nominācijā *Gada students*.

Būvindustrijas lielās balvas 2018 apbalvošanas ceremonijā lielo balvu saņēma 12 būvniecības nozares pārstāvju. Šāds apbalvojums tiek pasniegts septiņo gadu, bet tituls *Gada students* iedibināts pirmoreiz. Uz to pretendēja seši izcilākie absolventi no LLU un Rīgas Tehniskās universitātes. S.Neščadima konkursā piedalījās ar maģistra darbu *Statiskās zondēšanas un plakanā dilatometra ģeotehnisko izpēti metožu salīdzinājums*, kura zinātniskais vadītājs ir asociētais profesors Guntis Andersons. Darbā rūpīgi izstudēts ģeotehnisko lauka darbu saturs, metodes un tehniskie līdzekļi, kā arī aprakstīti reālu grunts pārbaužu dati, kur izmantotas minētās metodes, un dots to kritisks vērtējums. Pētījums ļauj izdarīt secinājumus

par drošākas metodes izvēli atbilstoši grunšu daudzveidībai. Vērtēšanas komisija atzinusi, ka darbs ir nozīmīgs gan jaunās mūsdienīgās metodes popularizēšanai Latvijā, gan grunts izpēti datu augstākas ticamības sasniegšanai. To varēs izmantot arī ģeotehnikas speciālisti, izvēloties drošāko ģeotehnikās izpēti metodi sarežģītos ģeoloģiskos apstākļos. Turklāt par zinātniskā darba rezultātiem maģistrante ir ziņojusi arī 14. Starptautiskajā zinātniskajā konferencē *Students on Their Way to Science*.

„Savākt informāciju nebija grūti, kaut tā pieejama tikai angļu valodā,” atzīst balvas saņēmēja. „Taču raksturlielumu, mērījumu un citu datu apjoms bija milzīgs, sarežģītāk bija to izanalizēt, sakārtot un pasniegt.

Darbs sanāca uz 150 lappusēm, papildus vēl trīs sējumi, katrs uz 300 lappusēm. Kad prezentēju to, dažu vērtētāju acīs mani izmīsumu, jo tā tēma ir specifiska. Izstrādājot darbu, mani atbalstīja akciju sabiedrība *Ceļu projekts*. Uzņēmuma speciālisti atzinuši, ka viņiem arī noderēs mans pētījums.” S.Neščadima jau trīs gadus strādā Rīgas būvkonstrukciju projektēšanas firmā *Arenso*.

Vērtētāji atzinuši, ka pēc tikšanās ar visiem pretendentiem bijis grūti izvēlēties vienu labāko, tādēļ titulu un balvu piešķīra diviem: S.Neščadimai un Edvīnam Grantam, kurš arī ir LLU Vides un būvzinātņu fakultātes jaunais maģistrs.

Daina Tafelberga
Sintijas Neščadimas
arhīva foto

Var apmeklēt pārtikas tirgus paviljonu

Otrdien pēc remonta durvis vēris Kuldīgas pārtikas tirgus paviljons. Tajā uzlabota grīda un griesti, ielikti ventilatori.

Kuldīgas komunālo pakalpojumu tirgus sektora vadītāja Dace Grehova pastāstīja, ka remonts sākās 19. augustā. Tika siltināti griesti, atjaunota nodilusi un sadrupusi grīda, tā nokrāsota ar speciālu augstas nodilumizturības krāsu. Ziemā būšot jāvēro, kā tā turēsies, un jāizpēta, kādēļ no grīdas nāk mitrums.

Otrdien tirgotāji paviljonā vēl tikai iekārtojās, bet SIA *LGD gaļa* produkciju jau varēja iegādāties. Cūkgaļu, aknas, kauliņus un citas preces pārdeva

Līga Gaile. Tirgošanās vieta tiek izmantota vairāk nekā piecus gadus, un L.Gaile uzskata, ka uzlabojumi ir vajadzīgi. Vēl esot ļoti nepieciešams kondicionieris, jo vasarā telpa uzkarstot līdz pat 32 grādiem. Lai to atvēsinātu, vaļā tiek turētas durvis, tā radot caurvēju, un darbinieki varot apaukstēties, savukārt ziemā esot auksti. D.Grehova uzskata, ka siltinātie griesti šīs temperatūras svārstības varētu novērst, jo ziemā tie telpu padarīs siltāku, bet vasarā neļaus saulei paviljonu uzkarstēt.

L.Gaile gan bija cerējusi, ka tirgošanās vieta būs pieejama jau sestdien, 7. septembrī, kā bija solīts, un iegādājusies as-

toņas cūkas 1000 eiro vērtībā. Viņai gan dīkstāve remonta laikā, gan kavēšanās esot radījusi zaudējumus. Tirgus sektora vadītāja paskaidroja, ka atvēršanas termiņu vajadzējis pagarināt, jo, izvērtējot situāciju, nolemts labāk nogaidīt un ļaut krāsai nožūt, lai paveikto nesabojātu un rezultāts kalpotu ilgāk.

Rīt Kuldīgas tirgus svinēs 8. gadadienu. Visi aicināti ne tikai iepirkties, bet arī paklausīties grupas *Ēna* muzicēšanu, pasākumu vadīs Dace Blathena no *Kurzemes Radio*, būs Padures *Saules ceļa* keramikas radošā darbnīca.

Lailas Liepiņas
teksts un foto

Pievērš uzmanību restaurācijai

Šogad Eiropas Kultūras mantojuma dienas no 13. līdz 15. septembrim vēltītas restaurācijas nozīmei šī mantojuma saglabāšanā.

KULDĪGAS RESTAURĀCIJAS CENTRĀ

Restaurācijas centrs (Baznīcas ielā 30) 14. un 15. septembrī būs atvērts no 12.00 līdz 16.00. Interesenti redzēs, kā tiek ķīti vecpilsētas logi, stiprinātas metāla detaļas. Mazie varēs būvēt *Mini Kuldīgu*, krāsojot un veidojot namu fasādes. Abas dienas 16.00 būs restauratora Jāņa Mertena lekcija *Tipiskākās kļūdas un to novēršana koka būvgaldniecības elementu restaurācijā*.

Arī UNESCO pilsētas spēle šogad vēltīta šai tēmai. No 12.00 līdz 16.00 ikviens jebkurā laikā varēs doties orientēties vecpilsētā un uzzināt par pēdējos desmit gados atjaunotajiem objektiem.

KULDĪGAS NOVADA MUZEJĀ

Muzejs aicina skolēnus, ģimenes un citus interesentus apmeklēt pasākumu *Restaurācija. Kultūras mantojuma saglabāšana*.

13. septembrī gaidīti 4.–12. klašu audzēkņi, iepriekš piesakoties. Būs spēle *Restaurācijas nianse* – orientēšanās pa muzeju, tests *Vai esi gudrāks par restauratoru?*, varēs veidot dekoratīvos reljefus.

14. septembrī 12.00–16.00 aicināts jebkurš. Būs orientēšanās spēle un citas aktivitātes, stāsts par muzeja ēku pirms un pēc atjaunošanas, tests *Vai esi gudrāks par restauratoru?* Darbošanās saistīta ar gleznu restaurāciju. Varēs noskatīties video *Kuldīgā restaurētās durvis*.

15. septembrī 12.00–16.00 ciklā *Ģimeņu padarīšana*: spēle *Restaurācijas nianse*, darbs uz interaktīvā ekrāna, atmiņas spēle un citas nodarbes.

ALSUNGAS KATOĻU BAZNĪCĀ

Visas trīs dienas no 13.00 līdz 16.00 baznīca būs atvērta apskatei, bet 14. septembrī 12.00 – dejas, mūzikas, mākslas un gaismas performance *Dievkalpojums*.

Iveta Grīniņa

Meža dzīvniekus potē pret trakumsērgu

Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) sācis pret trakumsērgu vakcinēt lapsas un jēnokus.

Tiks izmantota vakcīna *Lusvulpen*, kas satur novājinātu trakumsērgas vīrusa *SAD BERN MSV Bio 10* celmu un ir iestrādāta zivju miltu, tauku un parafīna maisījumā. Ar mazām lidmašīnām ēsma tiks izkaisīta austrumu pierobežā.

Vakcīna nav bīstama ne cilvēkam, ne videi, tomēr iekšpusē tā ir šķidra, un, ja cilvēkam tā nonākusi acīs vai brūcē, jānododas pie ārsta. PVD aicina pieaugušos informēt arī bērņus un lūgt nekādā gadījumā ēsmu neaiztikt. Vakcīna izskatās kā brūngans kubiņš, nedaudz mazāks par sērkokciņu kastīti.

Trakumsērga ir bīstama, neārstējama infekcijas slimība, kas apdraud

dzīvnieku un cilvēku veselību un dzīvību. Tās *rezervuārs* ir savvaļas dzīvnieki, galvenokārt lapsas un jēnokus. Mājdzīvnieki, parasti nepotēti suņi un kaķi, ar to saskaroties pēc saskares ar slimiem savvaļas dzīvniekiem.

Pateicoties sistemātiskai vakcinācijai, kas kopš 2005. gada regulāri notiek pavasarī un rudenī, trakumsērga Latvijā ir izskausta – pēdējais gadījums meža dzīvniekiem konstatēts 2010. gadā, bet mājdzīvniekiem – 2012. gadā.

Tomēr, ņemot vērā izplatību kaimiņvalstīs, PVD aicina mājdzīvniekus regulāri pret trakumsērgu potēt, kā arī ziņot veterinārārstam vai PVD par katru šīs slimības aizdomu gadījumu.

Kuldīgas tirgus paviljons Aizputes ielā pēc remonta atkal gaida pārdevējus un pircējus.

Sākums 5. augustā. Turpmāk vēl.

Ar vēstures elpu un darbīgiem ļaudīm

Savulaik 1905. gada revolūcijas vārdā nosauktā iela dēvēta par Ventspils ielu. Pirms kara šeit bijis darbīgs ebreju kvartāls, tostarp sinagoga, kurā tagad atrodas Kuldīgas bibliotēka, bet padomju gados – kinoteātris. Tur, kur mūsdienās pārveidi gaida 1905. gada parks, miera laikos bijusi dzīvojamā apbūve. To līdzī paņēmis Otrais pasaules karš. Arī pašlaik iela ir darbīga. Tās sākumā pie Liepājas ielas ir daudz veikaliņu, jaunieši te traucas uz bērnu un jauniešu centru, bet pieaugušie – uz darbu Kurzemieka redakcijā un uzņēmumā Māras druka.

Dinamiska vide, bez brīdinājuma – kuš!

1905. gada ielā 6 kopš 2011. gada atrodas Kuldīgas galvenā bibliotēka. Ar septembri te atsācies aktīvais darbības laiks, un durvis vaļā ir arī sestdienās.

„Rudenī vairāk sāk nākt skolēni, studenti, arī pieaugušie – visi, kuri grib iemācīties, atrast informāciju,” saka bibliotēkas sabiedrisko attiecību speciāliste Itija Vespere. Bibliotēkā sācies arī pasākumu un izstāžu laiks. „Šobrīd norit Dzejas dienas. Trešdien bibliotēkā viesojās mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics, viņš bērniem lasīja dzeju. Tikšanās bija arī Kuldīgas dzejas klubiņa dalībniekiem. 20. septembrī 17.00 bibliotēkas 2. stāvā notiks tikšanās ar somu rakstniekiem Rītu Jalonenu un Olli Jalonenu. Saruna tiks tulkota latviešu valodā. Tas ir liels notikums, jo ārzemju rakstnieki nav bieži viesi Kuldīgā,” saka I. Vespere.

Šī ēka nozīmīga ar to, ka bibliotēka beidzot radusi pastāvīgu mājvietu. „Līdz tam bibliotēka ceļoja no vienas vietas uz otru. Ēka ir kultūrvēsturisks mantojums, tā savulaik bija sinagoga,” teic darbiniece. „Nākamgad bibliotēka svinēs savu simtgadi. Mūsdienās bibliotēka ir kaut kas vairāk par grāmatu plauktu. Mainījusies arī izpratne par to, par sapūtušos bibliotekāri, kas aizrāda: „Kuš!” – mūsdienās tā nav! Bibliotēka ir vieta, kur iedvesmoties, uzlādēties. Te valda rosība.”

„Aicinu uz bibliotēku ikvienu, jo katrs šeit atradis sev vajadzīgo: gan klusu stūrīti, kur paslēpties, gan iespēju iesaistīties sarunās un diskusijās,” saka bibliotēkas sabiedrisko attiecību speciāliste Itija Vespere.

Līdz 23. septembrim bibliotēkā skatāma ceļojošā izstāde Vaira Vīķe-Freiberga. Ar Sauli. 10 stendos foto un fakti stāsta par V. Vīķes-Freibergas dzīvi un darbu gaitām, par sasniegumiem un aktivitātēm. Šo izstādi veidojusi Salaspils novada bibliotēka.

Bibliotēkas 3. stāvā, Bērnu literatūras centrā, jūtama rosība, pēc mācībām skolā pavadīt šeit laiku nāk skolēni. Meitenes – Evelīna Rancāne, Elza Dziesma, Laura Kalniņa un Elza Vīkstrema – izvēlējušās spēlēt dambreti.

Inta Jansone, Lailas Liepiņas foto

Lai vide būtu skaista

1905. gada ielas 14. nama iemītnieki atzīst, ka rūpējas, lai mājas apkārtnē būtu skaista un sakopta.

Irēna Vasiļjeva šajā astoņu dzīvokļu namā dzīvo kopš 1977. gada, bet ēkas vēsturi nezina. Viņa stāsta: „Tagad kaimiņi nomainījušies, bet agrāk vieni un tie paši ilgu laiku dzīvoja. Mēs savā starpā labi sadzīvojam, nav mums nekādas plēšanās. Dzīvot vecpilsētā nav ne vainas.” Irēnas kundze ir pensijā: „Vairs neko

daudz nedaru, apkopju puķītes. Lielākā daļa lielajā vējā aizgāja bojā, petūnijas ir ļoti jūtīgas. Ir mums arī sakopts pagalmiņš, zāliens jāpļauj gandrīz katru nedēļu, par to rūpējas mājas pārvaldnieks.”

14. nama mājas pārvaldnieks ir Āris Dadzītis, kurš šajā namā dzīvo sešus gadus. „Kaut ko cenšamies darīt, vēlamies, lai apkārtnē būtu skaista un sakopta. Izveidoto atpūtas zonu ikviens no mājas iedzīvotājiem var izmantot.”

1905. gada ielas 14. nama mājas vecākais Āris Dadzītis uzsver, ka ir svarīgi, lai apkārtnē būtu sakopta.

1905. gada ielas 14. nama iedzīvotāji pagalmā izveidojuši skaistu atpūtas vietu.

„Tikpat kā laukos”

Savukārt ielas pretējā pusē – 17. namā – sastopam ilggadējo kinomehāniķi Albertu Mārtinsenu, kurš vecpilsētā daudzdzīvokļu namā jeb tautā sauktajā *miliču mājā* dzīvo kopš 1984. gada. Trīsstāvu ēkā ir 12 dzīvokļi. „Māja skaitījās Iekšlietu ministrijai, bet daļu dzīvokļu izpildkomiteja

dalīja arī citiem. Iedalīja arī man, jo biju uzņemts dzīvokļu rindā,” saka A. Mārtinsens. „Vecpilsētā dzīvoju tikpat kā laukos, blakus parks. Šobrīd esmu uz slimības lapas, jo ziemas beigās pie Alekšupītes neveiksmīgi paslīdēju uz kāpnēm. Salauzu muguru. Tagad norit atveseļošanās process.”

„Dzīvoju tikpat kā laukos, blakus ir parks,” saka kinomehāniķis Alberts Mārtinsens.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Kurš grib nodzīvot līdz 120?

„Nav jāklūst supercilvēkiem, bet vienā paņēmiņā jāspēj uzkāpt piektajā stāvā, jāatceras, kur noliktas atslēgas, jābūt laipniem un jāprot izbaudīt ēdienu. Būt veselam nav ekstra, bet gan normāls stāvoklis,” tā saka interneta vietnes www.biohacking.lv un biohackinga* komūnas veidotājs, šī dzīvesveida maiņas popularizētājs KASPARS VENDELIS.

Kuldīdzniekiem viņš jautāja: „Kurš vēlas dzīvot 120 gadu?” Kaspars apgalvo, ka pats nolēmis tik ilgi nodzīvot, turklāt kvalitatīvi. „Nevis pielikt gadus dzīvei, bet pielikt dzīvi gadiem,” tāds ir viņa aicinājums.

K. Vendelis sarunu sāka, kā pats teica, no beigām. Viņš aicināja atcerēties, ka visi ir mirstīgi, un stāstīja par savu tēvu, kura dzīve un tās noslēgums 66 gados kalpojās par grūdienu sākt domāt, kas tad nosaka dzīves ilgumu un svarīgāko – tās kvalitāti.

„Mēs saslimstam dzīvesveida dēļ. Ir lietas, ko reāli varam darīt, lai veselību un dzīvi uzlabotu, bet daudzi dzīvo subklīniskajā stāvoklī (kad slimība jau ir, bet vēl neizpaužas): nojauš vai pat zina, ka kaut kas nav kārtībā, bet turpina dzīvot, neko nemainot. Jauna dzīve jāsāk nevis no rītdienas, bet tūlīt pat. Ceļš uz kvalitatīvu, ilgu mūžu sākas šajā brīdī.”

BŪT KOMFORTĀ AR DISKOMFORTU

„Lēni un nemanāmi mūs nogalina ērtības un siltums.

Tāču ar salšanu, badošanos un smagumu cilāšanu norūdāties. Aukstuma pozitīvā iedarbība sākas tad, kad uzmetas zosāda. Tad baltie tauki pārveidojas par brūnajiem, kas organismam ļoti vajadzīgi. Brūnās tauku šūnas ir vielmaiņas paātrināšanas un enerģijas avots. Šie tauki satur vairāk dzelzs un patērē daudz vairāk skābekļa nekā baltie tauki. Tas nozīmē, ka brūnie tauki var

„Ilgdzīvošanas ieteikumus izsakot vienā frāzē, tas būtu: mazliet auksti, mazliet badā, cilāt smagumus.”

„Par veselību jāsāk rūpēties jau šodien,” saka Kaspars Vendelis.

pieaugušajiem palīdzēt uzturēt veselīgu ķermeņa svaru, atbrīvoties no liekajām kalorijām.”

SMADZEŅU TREIŅŠ

„Smadzenēm vajadzīga apasiņošana, tāpēc ir vērtīgi stimulēt asiņu pieplūdumu smadzenēm, pakarājoties ar galvu uz leju.” Domāšanas un uztveres spēju izkopšanai K. Vendelis ieteica klausīties audiogrāmatas. Vēl viens smadzeņu treniņa veids – kaut ko darīt ar neērto roku.

SISTEMĀTISKUMS – ĻOTI SVARĪGS

„Parasti atšķiras tas, kādi veselības ziņā gribam būt un kādi esam.

Vajadzīga stingra pašdisciplīna. Cilvēki veselību parasti uzlabo kampaņveidīgi, bet sistemātiskums ir ļoti svarīgs. Tas, ka jāvingro ik dienu, zināms visiem. Tikai tas netiek darīts. Laika trūkums, slinkums, ieradumi neļauj neko sākt. Labi zinām, kas jādara, bet paši sev traucējam visvairāk: atliekam, nevaram saņemties... Tā ir pilnīgi visiem! Gribasspēks šajā reizē nav īstais palīgs. Sava diena jāsakārto tā, lai brīdī, kad gribasspēka sasprindzinājums ir vislielākais, ir iespēja sākt darīt, nevis gaidīt.”

LABAS LIETAS NENOTIEK UZREIZ

„Rezultātu vienmēr gribam uzreiz. Tas nekas, ka ir palielināts svars un *riepa* augusi mēnešiem vai

gadiem, – notievēt gribam tūlīt. Lai pārvarētu vēlmi visu panākt ātri un bez pūlēm, jāizmanto tāds paņēmiens kā mentālais (prāta – red.) modelis. Tas nozīmē pārkārtot domāšanu: negribēt visu uzreiz, būt pacietīgam, sākt ar mazumiņu, bet regulāri.

Man ļoti nepatīk iet uz svaru zāli. Daudziem nepatīk vingrot grupās vai skriet. Daudzi to nedara vienkārši tāpēc, ka tas ir nepatīkami, ka sevi jāpiespiež. Bet ķermeņa uzlabošanai jāatrod vispieņemamākais fizisko nodarbību veids, pieeja un minimāli efektīvā doza. Ir izstrādāti vingrinājumu kompleksi, kas liek vingrot un par ķermeni domāt tikai minūti dienā.

Lai gan katru dienu investēt savā ķermenī vienu minūti dienā ir samērā mazs izaicinājums, arī tas var izrādīties sarežģīti. Minūte dienā konsekventi katru dienu dos efektu pēc 6–12 mēnešiem.

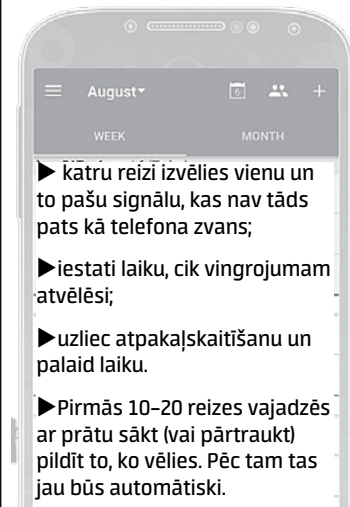
DZĪVOT PĒC IEKŠĒJĀ PULKSTEŅĀ

„Ļoti svarīgi ir labi izgulēties. Miega zāles un alkohols izraisa *bezsamaņu*, kam ar labu miegu nav nekādas saistības. Jāiet gulēt atbilstoši bioloģiskajam pulkstenim, laikus, vienā un tajā pašā laikā. Stundu pirms gulētiešanas jānoliek malā mobilais telefons un dators. Nakts laikā nedrīkst izmantot mākslīgos gaismas avotus. Jāizvairās bieži ceļot pāri vairākām laika joslām. Visu hormonu sistēmas ir saistītas.

„Nevis pielikt gadus dzīvei, bet pielikt dzīvi gadiem.”

„Prāta modelis ir negribēt visu uzreiz. Viss, kas labs, prasa ilgu laiku. Jāsāk ar vienu dienu un jādomā: kā nodzīvoju šo dienu, tā nodzīvošu visu mūžu.”

Lai vieglāk sevi piespiestu katru dienu vingrošanai veltīt noteiktu laiku, psiholoģiski noder atgādinājums telefonā:

Ja nav bijis iespējas labi izgulēties, novājinās imunitāte. Atsevišķi pētījumi spējuši parādīt, ka pat vienas nakts *nemiēgs* var raisīt nopietnas negatīvas pārmaiņas vielmaiņā, apetītē u.tml. Miega trūkums negatīvi ietekmē gan

īstermiņa jeb tā saukto operatīvo, gan ilgtermiņa atmiņu un samazina jaunu nervu šūnu veidošanos. Paaugstinās iekaisuma risks, jo miegā tiek atjaunotas dienas bojātās, novājinātās šūnas un likvidēts iekaisumus. Palielinās traumu risks, rodas slikts garastāvoklis vai biežas tā maiņas.”

* Biohacking – dzīvesveida maiņa un pilnveide, izmantojot fizioloģiskus un mentālus paņēmienu. Zināmā mērā tas ietver eksperimentālu pieeju savai labsajūtai un veselībai.

Četri principi

Skaidrs, ka ilga un aktīva mūža pamatā ir veselīgs dzīvesveids, kas ietver visdažādākos aspektus, bet Kaspars Vendelis nosauc, viņaprāt, svarīgākos.

1. KUSTĪGS DZĪVESVEIDS

„Minimums ir daudz staigāt kājām, strādāt fizisku darbu, vairāk laika pavadīt svaigā gaisā. Vismaz reizi dienā vajadzētu izkustēties tā, lai paātrinātu pulsu. Muskuļu masa katru gadu samazinās. Tā saistīta ar kaulu masas un kustību koordinācijas saglabāšanos un arī vielmaiņu. Tāpēc muskuļi jāuztur ar spēka vingrojumiem. Lai muskuļu masu palielinātu, jāvingro ar svariem.”

2. DZĪVES JĒGA

„Pētot statistiku, noskaidrots, ka vislielākais risks nomirt ir tajā gadā, kad cilvēki aiziet pensijā. Tas saistīts ar dzīves jēgas zudumu, ar to, ka sabiedrībā zaudējam savu noderīgumu. Cilvēki jūtas nevērtīgi un nevienam nevajadzīgi. Psiholoģiskajai labklājībai ļoti svarīgi ir atrast dzīves jēgu, vēlmi kaut ko sasniegt ārpus darba. Jau tad, kad ejat uz darbu, jāatrod, kas sagādā prieku ārpus tā: vaļasprieks vai cita nodarbe.”

3. UZTURS

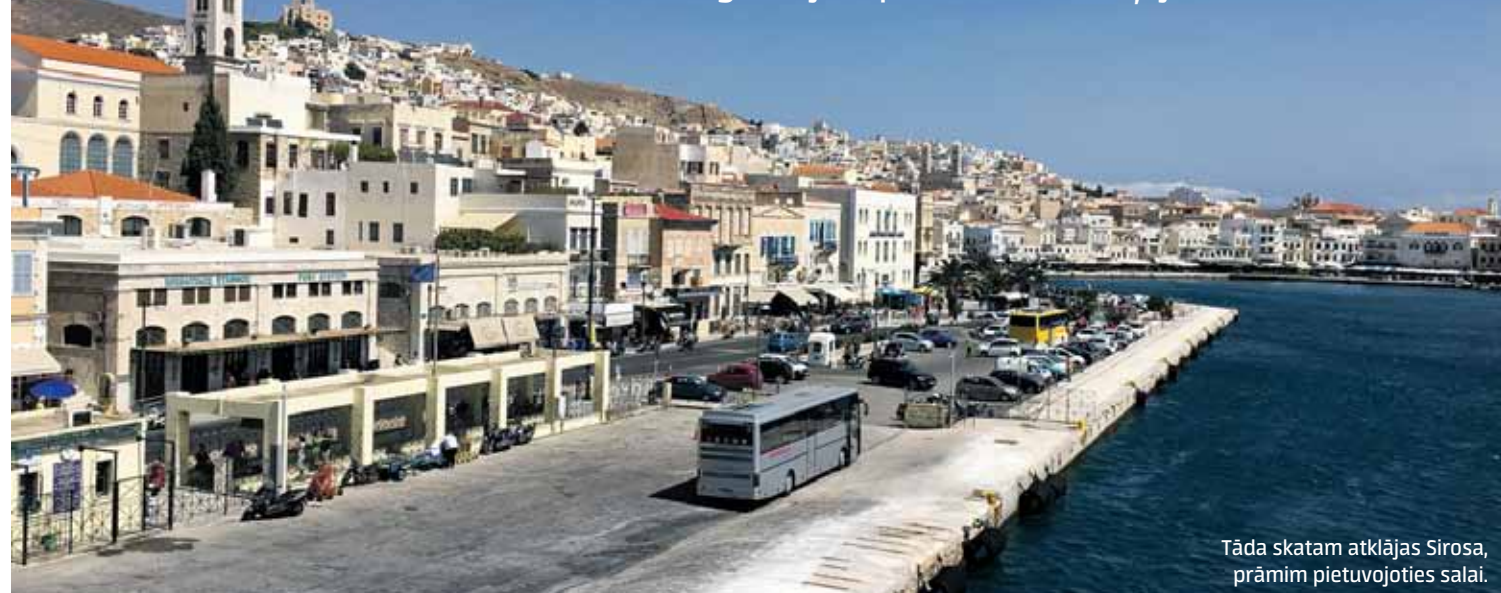
„Ilgdzīvotāji daudz laika velta produktu audzēšanai un ēdiena pagatavošanai. Tīra, veselīga, sezonāla ēdienkarte ir viens no svarīgākajiem veselības faktoriem ikviena cilvēka labklājībā. Notievēšana notiek virtuvē, nevis svaru zālē.” Atšķirībā no daudziem uztura speciālistiem K. Vendelis kā svarīgāko uztura sastāvdaļu nosauc taukus, uzsverot, ka tie ir enerģijas avots. Viņš iesaka vismaz reizi nedēļā ieplānot diennakts gavēni: „16 no 20 lielajām vēžu grupu šūnām vajadzīga glikoze. Audzējs lielā mērā ir dzīvesstila saslimšana. Gavējot šūnām tiek radīts stress, kura dēļ slimās šūnas aiziet bojā.” Lai vieglāk būtu neēt un pārvarēt apetīti, jācenšas dienas ritmu un darbu plānot tā, lai ēdiens nav viegli pieejams. Visvieglāk ir neēt no vēlas pēcpusdienas pusdienām līdz nākamās dienas pusdienām. Tad vakariņas ir viegli izlaist.

4. PIEDERĪBAS IZJŪTA

„Cilvēki ir sabiedriskas būtnes. Liela daļa hormonālās sistēmas balstās uz tādiem laimes hormoniem kā serotonīns un oksitocīns. Ļoti svarīgi ir pieskārieni. Vajadzīgas tikai sešas sekundes, lai, otru samīļojot, viņa organisms sāktu izstrādāt laimes hormonu. Katram vajag kādu, kam pieķerties. Ir svarīgi piederēt kādai grupai: draudzei, vaļasprieka pulciņam, sporta biedrībai un citām.”

Desmit ceļotāji un desmit dienas Grieķijā

Ceļojumi ir viena dīvainā lieta, jo ietver sevī lielu pretrunu. No vienas puses, gribas redzēt un piedzīvot arvien ko jaunu, nebijušu, bet, no otras puses, ir vietas, kas velk un velk atpakaļ. Pirms pieciem gadiem mūsu ģimene pirmoreiz ceļoja visi pieci kopā, un galamērķis bija Sirosa – neliela sala Kiklādu arhipelāgā, kuras pilsēta Ermoupole ir visu šo salu galvaspilsēta. Tik ļoti iedvesmoti un labi atpūtušies toreiz, jau kādu laiku gudrojām par atkārtotu ceļojumu tieši uz turieni.

Tāda skatam atklājas Sirosa, prāmim pietuvoties salai.

Vakariņu laiks Kini pludmalē.

Kini pludmalē parasti ir lieli un stipri vilņi.

Mazai atkāpei jāpastāsta, ka Laura, mūsu vecākā meita, tur pēc AEGEE* vasaras studentu universitātē iepazītā grieķu drauga Panosa ieteikuma jau bija reiz viesojusies, sadraudzējusies ar lielu Sirosas patriotu Mihali, kurš savukārt pēc mūsu visu ciemošanās atbrauca arī uz Latviju. Respektīvi, mūsu grieķu-latviešu draudzībai arī ir savs nopelns šīs tautas tradīciju iepazīšanā un vēlmē tur atgriezties.

PIRMOREIZ AR MAZU BĒRNIŅU

Braucieni sākām plānot ap Ziemassvētkiem, lidmašīnas biļetes nopirkām 10. janvārī. Diemžēl lidojums tikai naktī – Atēnām un atpakaļ maksāja 179 eiro. Šoreiz braukt gribētāju bija vairāk – deviņi pieaugušie un mazā Trīne, kurai tikai pusotrs gadiņš un kura pati varēja lidot par velti, bet par visām nodevām kopā bija jāsamaksā 80 eiro. Tiesi viņas dēļ mūsu ceļojumu vajadzēja plānot vēl rūpīgāk un tas iznāca vēl relaksētāks un mierīgāks, lai arī dažādu izaicinājumu netrūka.

Pirmais – dienu pirms izlidošanas, kad Trīnei parādījās iesnas un mamma radās bažas par lidojumu. Bet talkā nāca daktere Ilze Ābele, iesakot pirms pacelšanās un nolaišanās mazajai degunā iepilināt zāles un dot padzerties, turklāt iedrošinot, ka Vidusjūras klimatā iesnas pāries kā nebija. Aizsteidzoties notikumiem priekšā, jāsaka, ka tā arī notika.

Vēl jāpiebilst, ka gan lidojot, gan tālāk ceļojot ar prāmi, metro un autobusu, bērnam visur tika dota priekšroka. Ar

ratiņiem varēja aizstūmties līdz pat iekāpšanai lidmašīnā, un pie prāmja Pirejā apkalpes locekļi, tos pamanot, uzreiz pienāca, lai pavadītu līdz liftam. Savukārt metro, pamanot vecāku ar bērnu uz rokām, uzreiz vairāki braucēji cēlās kājās, lai dotu vietu. Turklāt grieķiem raksturīgi ar mazo censties komunicēt – ar smaidu, ar grimasēm, ar rokām, apvaicājoties vecākiem, vai mazajam viss labi. Un spēļu laukumos, kur grieķu mazuļi atnākuši ar savām rotaļlietām, redzot Trīnes vēlmi paspēlēties ar kādu no tām, vietējie ar mantām dalījās. Cita lieta, ka pēc tam grūti bija tās no Trīnes atgūt.

Tiesa, viens mīnuss gan – kafējnicās un restorānos grieķi smēķē, turklāt sievietes pat vairāk nekā vīrieši.

VILLA MARIA NELIEK VILTIES

24. augustā pēc trīs stundu nakts lidojuma uz Atēnām, stundas brauciena autobusā līdz Pireja ostai (jo naktī metro nekursē) un nedaudz ilgāka jūras brauciena ar prāmi *Blue Star Ferries* esam Siroasā. Atgriešanās pēc pieciem gadiem vienā no burvīgākajām vietām uz zemes. Te ir viss, ko vien cilvēks var gribēt, atvaļinoties no ikdienas. Šoreiz jau paplašinātā ģimenē esam tik daudzi, ka vienā dzīvoklī satīpt nevaram, tāpēc noīrēti divi. Variantu irēt māju laukos atmetām, jo tad būtu vajadzīgas arī automašīnas. Tā nu dzīvojam Ermoupoles centrā, visur varam aiziet kājām, tiesa, visbiežāk, tā ir kāpšana pa vairāk vai mazāk stāvām trepēm augšup un lejup, jo pilsēta iebūvēta kalnā. Tā kā ir ļoti karsti, tad grūti, bet bezgala romantiski. Un nav jau nekur arī jāsteidzas.

Pie prāmja mūs sagaida saimnieks un rāda ceļu uz villu *Maria*. Iepriekš esam to internetā izpētījuši un pat atraduši bildi no iepriekšējā ceļojuma, kur pie villas durvīm, kāpjot no senās pilsētas daļas Ano Sirosas, atšēdusies meita Monta. Durvis un eju vij spilgtas bugenvilijas! Tiesa, līdz ekai jākāpj un jākāpi, ar auto tur piebraukt nevar, un somu stiepsiņa liekas bezgalīga. Toties, kad esam galā un pa loģiem paveras skats uz pilsētu, ostu, ienākošajiem kuģiem, uz baznīcām, aptveram, cik skaistā vietā dzīvosim visas astoņas dienas. Par to mums katram jāšķiras no 280 eiro.

Saimnieks kartē atzīmē labākās ēstuves – visgrieķiskākās taverņas – un supermārketu brokastu vajadzībām, kas gan mūsu izpratnē ir tāds neliels lauku veikaliņš ar pirmās nepieciešamības precēm. Bet ko gan brokastīm daudz vajag? Turklāt sulīgus augļus un ogas un svaigus dārzeņus pārkam pilsētas centra tirdziņā netālu no mā-jokļa, svaigu maizi – ceptuvēs, kas jau pa gabalu sajūtam, kaut mazajās ieliņās ieslēpušās.

DIEVĪGAS PLUDMALES

27. augusts. Sirosas salā esam ceturto dienu, un bez Kiklādu arhipelāga galvaspilsētas Ermoupoles izstaigāšanas (izkāpelēšanas), bez divu dienu peldēšanas Egejas jūrā un sauļošanās Galisas pludmalē šoreiz ar autobusu devāmies uz Kini pludmali, ko vietējie uzskata par vienu no labākajām. Visās pludmalēs ir guļamkrēslī un

dažādi no saules pasargājoši jumtiņi. Par krēslu jāmaksā trīs eiro neatkarīgi no tā, vai esi tur visu dienu vai pāris stundu. Tāpēc, dodoties ēst uz kādu pludmales kafējnicu, viss tiek atstāts (izņemot maku), un laikam tak zagsāna te ir diezgan sveša lieta. Kini pludmalē katra peldvieta pieder kādai kafējnicai, un, ja pasūti leduskafiju (kapučīno vai espresso), sulu, vīnu vai alu virs trim eiro, tad par krēslu nekas nav jāmaksā.

Protams, var izklāt divieli un gulēt smiltīs, ne par ko nemaksājot. Var paņemt līdz tirdziņā nopirktus sulīgus persikus vai milzu zilās vai dzeltenās plūmes, vai sagrieztu vietējo gardo arbūzu un kafējnicās netērēties vispār. Vienīgi ūdens gan jāpērk, jo Siroasā pa krānu tek atfūrtis jūras ūdens, kurā var mazgāties un tīrīt zobus, bet no tā nevāra kafiju, un to neviens tur nedzer.

Tā kā esam ar atšķirīgām interesēm, vieni labprāt peldas visu dienu vai sauļojas, otri nirst un cenšas sakert zivteles, bet trešie, nemiera diēti, kāpj visaugstākajās virsotnēs. Bērnam pludmalē tiek uztaisīta sava jūra – izrakta bedre smiltīs netālu no krasta un piepildīta ar ūdeni –, kur droši spēlēties un par ko grieķu (un dažu, tiešām tikai dažu sastapto ārzemnieku) bērnu vecākiem liels brīnums. Kini pludmalē vilņi ir tik milzīgi, ka gāz no kājām pieaugušos, toties ūdens dievīgi silts kā piens.

Pamazām saprotam šejienes kārtību, kurā laikā kas atveras un aizveras; piemēram, uz Mikonas salu varam aizpeldēt tikai piektdien, bet mākslas galerija te vaļā tikai no ceturtdienas. Un, jā, vietējie ir laipni, atsaucīgi un draudzīgi, un šajā salā ļoti maz ārzemju tūristu – gan pilsētā, gan pludmalēs. Kā stāsta Mihalis, uz Sirosu atpūsties no Atēnu troksņa un karstuma braucot grieķi paši. Kāpēc? Varbūt tāpēc, ka uz pludmalēm jābrauc cauri ciematīņiem un nevar tā vienkārši aiziet, varbūt tāpēc, ka te nav kūrortu un skaļas naktsdzīves, bet rit parasta dzīve.

AEGEE* – saīsinājums no franču valodas, pilnā vārdā *Association des Elats Généraux des Etudiants de l'Europe* jeb Eiropas Studentu forums

Skats pa logu no nakstmitnes.

Skats uz Egejas jūru caur kādu Sirosas ieliņu.

Daigas Bitīnieces teksts un foto (Turpmāk vēl.)

Kini pludmalē.

Vakara noskaņas ir visromantiskākās.

Sirosas sala ar 20 tūkstošiem iedzīvotāju atrodas 144 km no Atēnām.

Blue star ferries vizina no Pireja uz Sirosu un atpakaļ vairākas reizes dienā.

Kafejnica Aeiko Kini pludmalē.

Ēka Siroasā, kur dzīvojam.

Ieliņas ir šauras, romantiskas un dienas laikā pustukšas.

Mazie veikaliņi reklamējas, kā nu katrs izdomā.

Sirosas galvenais laukums pašvaldības administrācijas ēkas priekšā ir pilns baložu un mazu bērnu.

„Tulkošana nav nekāda pārrakstīšana”

„Es citu neko nedaru, tikai tulkoju, tulkoju... Un grāmatas ir pāri diviem simtiem. Es pat nosaukumu visām neatceros! Viss pārklājas, tikai pusmiegā atceros kādu epizodi. Bet – sit mani nost! – neatceros, kurā grāmatā...” tā Kuldīgā bibliotekāriem un lasītājiem atzinās SILVIJA BRICE – viena no jaudīgākajām latviešu tulkotājām, kā viņu nosaucis literatūrkritiķis Guntis Berelis.

Pašlaik S.Brice ir izdevniecības *Zvaigzne ABC* tulkotāja, bet viņa arī piedalās darbu atlasē pasaules grāmatu tirgos. Daudzi zina viņas tulkotos romānus, taču varbūt ne to, ka latviski pārcelti arī darbi par vēsturi. Tāpat Kuldīgā varēja uzzināt par sirsniņo draudzību ar Nobela prēmijas laureātu, vācu rakstnieku un mākslinieku Ginteru Grasu. Un prieks, ka pašas tulkotājas runa nav sterili literāra, kā varētu domāt, bet normāla cilvēka valoda.

JA TEVIS NAV TIRGŪ

„Grāmatu tirgos visi skatās tendences, bet neko nepērk, nemaksā un neparaksta. Tur tiekas ar cilvēkiem, ar kuriem tas norunāts vairākus mēnešus iepriekš. Un – es nejo-koju – ir precīzi pusstunda laika. Tie, kuri pārdod licences, jau zina izdevniecību interesi, un viņiem jāpagūst pastāstīt par čet-rām piecām grāmatām. Man kā izdevniecības pārstāvei jāapskata, jānoklausās un jāsaka: „Šo, lūdzu, atsūtiet!” Agrāk pa visu tirgu savācās kaudze grāmatu, kas jāizlasa, jānovērtē, kāpēc esmu tās pasūtījusi savam apgādam. Tagad skaits sarucis līdz piecām. Nespēju prasīt to, to un šito, ja skaidri zinu, ka no tām pašām izdos tikai vienu... Bet ar tirgiem ir tā: ja tevis nav tur, tad tevis nav vispār. Ja izdevējs savu ģīmi vairs nerāda, kas ar viņu noticis?”

NORMĀLS METIENS

„Ar latviešu literatūru noticis brīnums – tā ir pieprasīta vairāk nekā tulkotā. Pirmkārt, milzīgs pārsteigums ir sērija *Latvija. XX. gadsimts!* Daudziem bija skepse: vai pasūtījuma darbus var uzrakstīt tā, lai interesē lasītāju. Bet izdevās. Otrkārt, izrādās, visi izslāpuši pēc Račko un Rača, pēc Apškrūmas, ko var ierakstīt apsveikuma kartītēs. Arī pēc interesantām personībām, kā Mārtiņš Freimanis, Indra Briķe un citi. Tādu biogrāfiju izdodot, var reķināties ar 2000 eksemplāriem. Un, kad rietumos sakām, ka mums normāls metiens ir 1200 eksemplāru, tur pārjautā: „Vai pareizi sapratām – 120 tūkstoši?” (Smejas.) Tik liels metiens bija Ojāram Vācietim krievu laikā...”

„Daiļliteratūras klāsts tirgū sašaurinās. Turklāt visi vadās pēc tā, ko pirks. Un ar tulkoto ir slikti.”

SĀK AR AVANTŪRĀM

„Ar tulkošanu viss sākās, kad man bija 16, un tā bija avantūra. Centīgi mācījās vācu valodu un trakoti sajūsminājos. Kas var būt labāks par krustvārdu mīklām – pārcelt no vienas valodas otrā! Vienu vakaru izņēmu no plaukta stāstu krājumu, notulkoju divus stāstus un aizsūtīju žurnālam *Liesma*. Paņēma un npublicēja!

Pirmie divi romāni 1989. gadā bija Remarka *Mīli savu tuvāko* un Agatas Kristi *Rodžera Ekroida nāve*. Arī tie tapa avāntūristiski, un – laime smaidīja vai kas? Sēdēju mājās ar diviem bērniem. Kamēr viņi gulēja, es ar dēlīti uz ceļiem tulkoju.

„Četras piecos gados latviešu literatūrā noticis brīnums – tā ir pieprasītāka nekā tulkotā,” Kuldīgā atzina Silvija Brice, kura no angļu, vācu un poļu valodas tulkojusi neskaitāmas grāmatas.

Un abi romāni iznāca. Tolaik strādāju par redaktori – to darīju kādus 25 gadus –, un tulkošanai tad nav laika. Atnāku vakarā mājās, viss ir šitā (novelk gar kaklu – aut.), esmu salasījusies visādas muļķības un pati vairs nespēju formulēt teikumus... Rediģēt citus un vienlaikus pašai tulkot ir šausmīgi! *Liesmā* sēdējām astoņi cilvēki telpā. Kā tur ellē var pastrādāt! Viens runā pa telefonu, otram atnācis autors, trešais ēd bulciņas...

Kas tik nav tulkots 80.–90. gados? Orvela *Dzīvnieku ferma*, vecu vecie Konana-Doila *Brigadiera Žerāra varoņdarbi*, Agata Kristi, Barouza *Tarzāns un dubultnieks*, Vurmbranda *Markss un sātans* – visāds juceklis!”

NEPRĀTĪGI RADOŠI

„Ap 1994. gadu no visiem grāmatu apgādiem aizgāju, rediģēšanu pametu un sāku mājās tikai tulkot. Tas bija milzīga uzplaukuma laiks ar apgādu *Atēna!* 50 gados bija daudz nokavēts – mums nebija ne Kafkas, ne Heses. Vajadzēja ātri iztulkot daudzus! *Atēnas* dibinātājs Karstens Lomholts bija no Dānijas, un no jauna pavērs skandināvu literatūra. Tā tika pieņemta uz urrā, un apgriezieni bija tādi: tikko pa naktīm esi uzklabinājis savu darbu, gandrīz pēc nedēļas tas jau iznāk no tipogrāfijas.

90. gados bija tā laime tulkot Hermaņa Heses romānus *Sidharta*, *Zem rata* un *Demians*. Visai pasaulei jau bija, mums vienīgajiem ne. Arī Oldesa Hakslīja *Brīnišķīgā jaunā pasaule* un Antonija Bērdžesa *Mehāniskais apelsīns*. Latvijā ienāca Mārgareta Atvuda, kas man mīļa. Bet taisni Atvudai man bija jāizgudro daudz jaunu vārdu, jo viņa pati to dara. Tulkošana nav nekāda pārrakstīšana. Ar dažiem autoriem tas ir neprātīgi radošs darbs!

Sākumā vēl tulkoju apgādam *Kontinents*. Tas izstrādāja dīvainu lietu. Skotietes Keitas Atkinsones *Neredzamo stundu muzejs* bija par dzimtas un zemes vēsturi īpatnējā stilistikā. Tas galīgi nebija šī apgāda stilā – nekāda mīla, dunči un apmetņi! *Kontinenta* auditorija to nespēja palasīt, bet tie, kuri būtu gribējuši, nepirka *Kontinenta* grāmatas... Kad Keita ķērās pie psiholoģiskā detektīva, iztulkoju *Lietu vēsturi* un *Kur ir tur rodas*. Brīnišķīgi: detektīvintrīga dziļi norakta, bet ir mīlasstāsts un psiholoģija! Atkinsone ir viena no retajiem, ar kuriem sazinājos. Skotu humors ir tik dīvains, ka bail pārprast... Mums bija interesanta sa-

rakste. Piemēram, skolas bērnam ir svītrains cepurīte. Es rakstu: „Vai tās svītras ir apkārt vai pāri?” Autore atbild: „Es nezinu!” Bet kurš tad lai zina, lai varu iztulkot?”

VĀCBALTIEŠU AČĪM

„90. gados neparasts bija darbs ar Harro fon Hirsheitu – viņš Aizputē atjaunoja tēva grāmatu apgādu un izdeva vācbaltiešu darbus. Interesanta literatūras grupa ar citādu leksiku, stilizētu pēc 19. gadsimta beigām, un citu skatījumu uz Latviju. Vēl no Harro laikiem: Manfrēds Kibers (viņa tēvs Līgatnē dibināja papīra fabriku) jau 19. un 20. gadsimta mijā pievērsās dabas aizsardzībai, kuras vajadzību toreiz kurš katrs neapzinājās. Viņa pasakas *Pūķis ar kafijas krūzi* un *Patentētais krokodils* ir apbrīnojami humānas, gudras un humorīgas!”

MAIZES ŠĶĒLE NAV BIEZA

„Labi laiki nevarēja būt mūžīgi. *Atēna* par nožēlu vairs neeksistē. Un izdevējs pie pilna prāta vairs nevar biznesu balstīt uz daiļliteratūru, jo tā nes zaudējumus... Pat tas niecīgais metieniņš (1200–1500) beigu beigās tiek nocenots. Un tad šausmīgi žēl, ka pati esmu grāmatu ieteikusi. Tomēr es arī trīsreiz apgrozu rokās – vai esmu gatava 20 eiro izdot par to, ko izlasīšu tikai vienreiz?”

Ienesīgs bizness ir skolas grāmatas. Oriģinālliteratūrā izņēmumi ir ļoti pieprasīti. Ar tulkoto ir slikti. Lai izdotu to, ko izlasīs tikpat cilvēku, cik lasa *Rīgas Laiku*, vajag atbalstu: Valsts kultūrkapitāla fondā vai attiecīgās valsts kultūras iestādēs. Citādi izdevējs ar tulkotāju nerunās.

Apmēram tā man gāja ar Gintera Grasa darbu *Par beidzamību*. Skaidrs, ka 8000 eksemplāru netiks nopirkti un peļņu tas nenesīs. Sazinājos ar Grasa apgādu, kas var ietekmēt agentu, kurš mums grāmatas tiesības pārdod par nokaulētu cenu. Tad vēl *kultūrkapitālam* paprasīju. Bez tā, tulkojot trīs mēnešus, es būtu mēneši saņēmusi 100 eiro, par ko neiznāk pat cigaretes...

Viens no atzītiem, savdabīgiem autoriem ir austrietis Roberts Mūzils. Viņam ir tāds bestsellers *Cilvēks bez īpašībām*. Bet šitentāds! (Rāda pamatīgu biežumu – aut.) Es nevaru to ieteikt, jo nopirks pieci cilvēki. Par grašiem neviens arī tādu netulkos. Tāpēc daudzi brauc uz Briseli un par lielu naudu tulko dokumentus.”

No Silvijas ieteikumiem

„Ja jums bēdīgs prāts, izlasiet Evas Baronskas romānu *Mocarta kungs pamostas!* Aizkustinoši, ticami un lustīgi. Pēc paņēmienu līdzīgs ir Timura Vermeša *Viņš ir atkal klāt!* Hitlers pamostas mūsdienu Berlīnē. Vācijā pārgalvīgs gājiens! Bet abas fikcijas ir izdevušās: tā nav glupa smiešanās – ir, ko padomāt no mūsdienu viedokļa.”

AR SLAVENĪBU, BET SIRSNĪGI

„Ginters Grass bija vienīgais rakstnieks, ar kuru draudzējos. Viņam bija kādi desmit *čomi* no visas pasaules, ieskaitot Ķīnu un Ameriku, kas savām lielajām auditorijām viņu tulkoja jau kopš 70. gadiem. Mēs iepazīnāmies tikai 2000. gadā. Tiklīdz bija jauna grāmata, bet arī tāpēc, lai šo kompāniju satiktu, viņš sauca pie sevis. Cieņojamies ģimenes mājās Dancigā (Gdaņskā) – par tām var izlasīt autobiogrāfiskajās *Skārda bungās*. Tajās ir šausmīgi ķecerīga epizode Jēzus sirds baznīcā, kur mazais Oskars mēģina iemācīt Jēzuliņu bungot. Kad Grass ar mūsu kompāniju uz šo baznīcu aizgāja, jauns priesteris viņam lūdza autogrāfu, un romāna kontekstā tas likās tik sasadīti smieklīgi!

Skārda bungas Latvijā pirka labi, bet *Kaķi un peli* nocenoja... Bija tādas dusmas! Un es nevienu nevaru piedabūt izdot Dancigas trioloģijas trešo romānu *Suņa gadi* – romāns atkal biezs, jāmaksā liela nauda... Ja ir izdevība, noskatieties filmu *Skārda bungas*, jo tā grāmatu nesabojā – ir eleganta un lieliska!”

„Romānā bērnam ir svītrains cepurīte. Es Atkinsonei rakstu: „Vai tās svītras ir apkārt vai pāri?” Viņa atbild: „Es nezinu!” Bet kurš tad lai zina, lai varu iztulkot?”

SAPLOSA SIRDĪ UN GALVU

„Dokumentālas grāmatas tulkot ir pavisam kas cits. *Atēnas* laikos tās bija vesels lērums. Hitlera biogrāfija vien 1200 lappuses. Tur vairs nav jātulko fantāzijas – tur tu esi iekšā notikumos, kas nereti saplōsa sirdi. Psiholoģiski bija smags laiks: sienas nospraudītas ar ģenerāļu fotogrāfijām, karu kauju izdzīvo uz savas ādas, jāzina ne vien stratēģija un taktika, bet arī kara mašīnas un ieroči... Antonija Bīvora *Berlīnes krišana 1945* un *Stalīngrada* mani sagrāva pilnīgi! Bet lasīt ir aizraujoši! Jo ir arī tādi pasaulslaveni vēsturnieki, kuri nemāk rakstīt... Zina, par ko runā, bet neprot aizraut.

No vienas puses, esmu laimīga, ka dzīvē šāds posms bijis, jo esmu daudz uzzinājusi. No otras puses, tā vēsture man norāva pusi galvas, un kopš tiem laikiem ar galvu vairs nav īsti kārtībā...” (Smejas.)

Dina Poriņa
Interneta foto

SARUNA AR JUBILĀRI

„Kopā būšana vienmēr bijusi svarīga”

„Man patīk pasmieties gan par sevi, gan citiem dažādās dzīves situācijās. Ja manī nebūtu optimisma, sen būtu sabrukums,” tā par sevi saka Sv. Katrīnas baznīcas dežurante Aleksandra Grīniņa, kura 15. septembrī svinēs dzimšanas dienu.

„MANA PILSĒTA”

Aleksandra Grīniņa stāsta, ka viņas dzimta nāk no Ventpils novada Zlēkām. „Dzimusi esmu Sibīrijā, Omskas apgabalā. Kad vēl biju zīdains, atgriezāties dzimtenē un dzīvojam Valmieras pusē. Kad man bija 25, biju aizbraukusi uz Sibīriju apskatīties, kur piedzimu. Pēc tam pārcēlos uz Ventpili. Tur nodzīvoti vairāk nekā 20 gadi, bet nu jau 25 gadus dzīvoju Kuldīgā. Tā ir mana pilsēta, nekad mūžā nekur citur negribētu būt. Esmu īstajā vietā, īstajā pilsētā pie tā Kunga. Esmu beigusi Rīgas kooperatīvo tehnikumu (tagad augstskola *Turība* – aut.). Izmācījos par prečzinī. Ventpils patērētāju biedrībā strādāju par veikala vadītāju, pēc tam aizgāju strādāt uz mēbeļu cehu. Atnākot uz Kuldīgu, strādāju *Vulkānā* pie presēm. Tad mani slavēja, jo pratu savu darbu. Pēc *Vulkāna* pakurināju tiesas māju un pastrādāju *Kuldīgas komunālajos pakalpojumos*.

Pensija pienāca ātri, jo biju represētā. Īstenībā man vēl tagad būtu jāstrādā.”

PIENĒM JĒZU KĀ SAVU KUNGU

A.Grīniņa stāsta, kā atradusi ceļu pie Dieva: „Es Dievu nepazinu, negāju uz baznīcu, bet pirms 23 gadiem, vedot meitu uz mājām no bērnudārza, Liepājas ielā rādīja pantoniņu. Pienāca viena sieviete un uzrunāja mani, iedeva zīmīti. Es izlasīju, ka Upīškalnā ir draudze, lapiņu neņēmu vērā. Un tā es šo sievieti Dzintru satiku vairākas reizes. Nodomāju, ka svētdien jābrauc, atceros tas bija 1. septembris. Aizbraucu, klausījos, un beigās tika izsaukti cilvēki, kas grib pieņemt Jēzu kā savu Kungu, un es aizgāju.”

A.Grīniņa Sv. Katrīnas draudzē ir 14 gadus. „Draudze ir forša un mācītājs Viesturs Pirro ir harizmātisks un saprotošs. Jūnijā pie mums bija praviete Marija no Austrālijas, kas man pateica, ka

Kuldīdzniece Aleksandra Grīniņa saka, ka viņas dzīve sastāv no lūgšanām, paklausības Dievam un ticības.

zaudēju svaru, un es pieķeros šim Dieva vārdam, ko viņa man pateica. Man ir cukura diabēts. Aizgāju mājās, savā galvā saliku visu pa plauktiņiem. Es vienmēr esmu Dievam lūgusi, lai noņem no manis visu lieko, kas nav vajadzīgs. Tagad varu pateikt paldies, jo šo divarpus mēnešu laikā esmu zaudējusi 25 kilogramus. Varu pateikties tikai tam Kungam. Mani hobiji un mans darbs ir mans Dievs. Mana dzīve sastāv no lūg-

šanām, paklausības Dievam un ticības. To visu esmu mācījusi arī saviem bērniem un mazbērniem.”

VĒLAS DZĪVOT SEV

„Esmu uzaudzinājusi divas meitas – Irēnu un Ingu, abas dzīvo Anglijā. Man ir pieci mazbērni, vecākais mazdēls mācas Ventspilī, bet mazmeitas dzīvo Anglijā. Prieks par vecāko mazmeitu Esteri, kura ir vijolniece un nākamgad stāsies Mančēstras mūzikas

institūtā. Tagad viņa man stāsta, ka spēlē katoļu katedrālē solo bīskapam, mises laikā. Patīkami, ka bērns atradis saskarsmi ar Dievu caur mūziku.”

A.Grīniņa atzīst, ka sākumā bijis grūti, kad visi devušies prom: „Domāju, ko es te viena darīšu. Tagad esmu ar to visu apradusi, man gribas to mieru un dzīvot pašai sev.

Mans krustdēls ir pasaulē slavenais skeiteris Madars Apse. Nav neviena tāda kontinenta, kur viņš nebūtu bijis, izņemot Antarktīdu. Pirmdien viņam atkal jādodas prom, tāpēc manu dzimšanas dienu svinēsim sestdien,” priecājas jubilāre.

Par dzimšanas dienu A.Grīniņa saka: „Man patīk rudens. Man ir svarīga šī kopā sanākšana, un dzimšanas diena ir iemesls tam, ka visi tie, kas mēs esam, varam būt klāt. Tas ir gandarījums sirdij. Mums nav milzīgi noklāti galdi. Ir veselīga pārtika, protams, nedaudz nogrēkosim un uzēdīsim kūku. Šī kopā būšana vienmēr ir bijusi svarīga, arī agrāk lielākā vai mazākā pulkā sanācām kopā. Esmu vecākā šajā ģimenes zarā, un man ir ļoti patīkami, ka mani respektē un ar mani dalās.”

Lāsma Reimanes
teksts un foto

STĀRKA VĒSTIS

Daudzi dzimuši kuplās ģimenēs

„Mēs ļoti priecājamies par katru novadā reģistrēto bērniņu. Jo īpašs prieks, ka daudzi no šajā vasarā dzimušajiem mazuļiem ir papildinājuši kuplas ģimenes,” sacīja Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa tradicionālajā sudraba karotīšu kā piemiņas suvenīra dāvināšanas pasākumā.

Jūlijā un augustā Kuldīgas novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 36 bērniņi: 22 meitenes un 14 zēni.

Astoņās ģimenēs mazulis pasaulē nācis kā pirmdzimtais, 14 ģimenēs ir otrais bērniņš, deviņās ģimenēs – trešais, divās ģimenēs – ceturtais, vienā ģimenē – piektais un divās ģimenēs – sestais bērniņš.

Pieciem bērniem vecāki devušī divus vārdus: Agata Freja, Lūcija Emma, Ronja Maro, Teodors Rodrigo un Toms Gusts.

Vēl meitām doti vārdi: Gabriela, Matilde, Amanda, Paula, Melisa, Elza, Laura, Karlīne, Sofija, Viktorija, Sāra, Vanesa, Kerija, Maija, Evelīna, Raiena un Rebeka.

Dēliem doti vārdi: Krišs, Oliveris, Patriks, Krišjānis, Uvis, Marats, Matejs, Kristofers, Valters, Tomass, Mārcis, Didzis, Hugo un Kristofers.

Augustā dzimušo dvīniņu Annijas un Ennijas Kavicku vecākiem Baibai un Jurim Kuldīgas novada domes priekšsēde Inga Bērziņa pasniedz piemiņas dāvanas – sudraba karotīti un grāmatu *Mūsu mazulis*.

Kuldīdznieku Baibas Skanegales un Jura Kavicka ģimenē 3. augustā piedzimušas dvīnītes Annija un Ennija. Meitenītes ir kuplā ģimenē dzimušas, jo mājās viņas gaida Daces bērni Megija, Kitija, Kintija un Markuss. Vārdus mazajām esot izdomājis Juris. Gribējies, lai abām skan līdīgi. Sudraba karotītes vecāki saņemot pirmo reizi, jo iepriekš dzīvojuši citur. Juris ir no Saldus. Vairāk nekā desmit gadus dzīvojis Īrijā. Kad meitai Danielai bija

jāuzsāk skolas gaitas, pārcēlies uz Kuldīgu. Viņš strādā celtniecībā. Baibas dzimtā pilsēta ir Kuldīga, bet dzīvojuši daudzus gadus Saldū. Pirms pusotra gada atgriezies Kuldīgā, strādājusi picērijā *Stender's*.

Kopš gada sākuma līdz augustam Kuldīgā reģistrēti 148 jaundzimušie, kas ir par 13 bērniem vairāk nekā pērn.

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

DARBI DĀRZĀ

No 14. līdz 20. septembrim

Ārija Rudlapa,
agronome

14.–16. septembris. Lapu dienas. Ja rudens sauss, laista augus, arī dekoratīvos skujeņus un rododendrus. Pļauj zālienu. Novāc kāpostus. Sēj zaļmēslojumam rudzus.
17., 18. septembris. Augļu dienas. Novāc ogas, augļus, ķirbjus. Labākos

liek glabātavās, bet pārējos pārstrādā ievārījumos, sulās, kompotos utt. Stāda augļu kokus un ogulājus. Sēj ziemāju labības.

19., 20. septembris. Sakņu dienas. Apstrādā zemi. Mēslo ar kompostu zemenes, avenes, krūmogulājus, augļu kokus, ziemcietes. Novāc kartupeļus, vasaras ķiplokus, burkānus, bietes un citus sakņaugus. Šķiro un liek ražu glabātavās.

NOTĀRA PADOMS

Irīna Birzniece,
zvērīnāta notāre

Kas var mantot zemi

Vecmāte nomirstot atstājusi zemi un mežu, viņas dēls jau bija miris, bet divas meitas vienojās, ka viena labprātīgi atsakās no mantojuma, par to paziņojot notāram. Bet nu šīs meitas meita vēlas tomēr kādu daļu no zemes sev. Vai tas vēl iespējams? Kā tas kārtojams? Un vai mirušā dēla bērniem un sievai nekās nepienākas?

Tās meitas, kura pie notāra ir atteikusies no mantojuma, meita nevar mantot. Tās meitas daļa, kura atteikusies no mantojuma, paliek līdzmantniekiem – mantojuma atstājējas bērniem, bet bērna bērniem tikai tad, ja bērns ir miris vēl pirms mantojuma atstājēja. Savukārt pirms mantojuma atstājējas mirušā dēla bērni var mantot, taču šī mirušā dēla sieva ne.

Visiem, kam ir tiesības mantot, oficiālajā izdevumā *Latvijas Vēstnesis* izsludinātā vai uzaiņinājumā norādītajā termiņā, ja vien tas šobrīd jau nav beidzies,

jāierodas pie zvērīnāta notāra, pie kura ir uzsākta mantojuma lieta, ja tā ir uzsākta. Viņiem jāizsaka sava griba pieņemt mantojumu un jāpierāda savas mantošanas tiesības.

Ja mantojuma lieta jau ir pabeigta, tad meita, kura mantojumu pieņēma, ir vienīgā zemes un meža īpašniece. Nevienam uz to vairs nav ne tiesību, ne iespēju pretendēt. Mantojumu pieņemt vai atraidīt drīkst tikai vienu reizi. Ja šī griba jau ir notāram pausta un mantojuma lietā fiksēta, to nav iespējams mainīt.”

Pirmsskolā ievieš jaunas vēsmas

Pirmsskolas izglītības iestādes Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā apmeklē ap tūkstoš bērnu. Kā sācijas jaunais mācību gads, jautājām iestāžu vadītājiem.

Zaļais karogs atkal plīvos

Cīrulītī šogad krietni pamainījis darbinieku kolektīvu, tiek labiekārtots pagalmi, lai tajā bērni varētu apgūt ceļu satiksmes noteikumus.

JAUNI KADRI

Iestādi šobrīd apmeklē 234 bērni, iestādes vadītāja Ingunas Krebse stāsta, ka pedagogu kolektīvam piepulcējušās trīs skolotājas: „Trīs darbinieces iet dekrētā, tādēļ darbu uzsāk jaunas: Inese Šneidere, Iveta Hildebrante un Zane Karlshofa, kura iepriekš strādāja par auklīti, bet nu uzsākusi mācības augstskolā. Pirmo gadu pie mums sāka strādāt speciālā pedagoge Iveta Megne, kura strādā arī *Abelītē*. Bērnodārzā dažādās grupās ir 15 bērni ar īpašām vajadzībām, kuriem viņa organizē papildu nodarbības. Darbu uzsāka arī vairākas jaunas skolotāja palīdzes: Sintija Peterete, Maija Šlesarenko un Valentīna Karaželaskova. Nomainījies arī sētnieks un remontstrādnieks.

Šogad uzņemām 62 jaunus audzēkņus – pamatā jaunākajās

grupiņās 2017. gadā dzimušos un dažus vecākajās, kur bija atbrīvojušās vietas.”

BASKĀJU TAKA UN KAĶIŠA DZIRNAVAS

I.Krebse stāsta, ka bērnodārzā ļoti lepojas, ka ir iesaistījies Ekoskolu projektā un šogad atkal saņēmis starptautisko apbalvojumu – Zaļo karogu. „Kā ekobērnodārzam šīgada tēma ir transports. Mēs iekārtojam iestādes teritoriju tā, lai bērni var mācīties ceļu satiksmes noteikumus. Būs arī ceļazīmes, luksofors. Pagalmā ir izveidotas ejas kā divvirzīnu ceļi, uzzīmēta gājēju pāreja. Bērni bērnodārza teritorijā var izmēģināt kustību, kāda ir uz ielas. Ar vecāku palīdzību pagājušajā pavasarī atjaunojām zaļo klasi ar tāfelī un koka klucīšiem, kur bērniem sēdēt. Esam izveidojuši pastaigu jeb baskāju taku. Tai vecāki gādā materiālus, ar ko piepildīt pārnēsājamās kastes. Tās varēs izmantot gan ārā, gan iekštelpās. Esam arī saņēmuši dāvinājumu no Kuldīgas Tehnoloģiju un tū-

Ieviestais jaunums bērnodārza *Cīrulītis* teritorijā – uzzīmēta gājēju pāreja – bērniem ļoti patīkot. Arī Austrai Reimanei, kura ir 1. klases skolniece un atnākusi uz bērnodārzu kopā ar vecākiem pēc brālīša Valda.

risma tehnikuma zēniem. Mums ir āra objekts – kaķīša dzirnaviņas ar visu koka kaķīti iekšā. Bērniem tas ļoti patīk.

Grupās lielākās pārmaiņas ir iekārtojumā. Ceņšamies realizēt kompetenču pieeju mācību saturā, iekārtojam runājošās sienas,

kurās ir izvietota informācija par aktualitātēm mācībās un sasniegtajiem rezultātiem konkrētajā periodā.”

Ražīgs gads

Bitītē šis esot bijis ražīgs gads: gan dārzeni izaudzēti, gan izdots dziesmu disks. Arī nākotnē pedagogi raugoties ar optimismu.

Bērnodārzā ir 240 vietas, šobrīd to apmeklē 238 bērni, bet drīzumā piebiedrošoties vēl divi. Iestādē strādā 69 darbinieki, kolektīvam pievienojušās piecas jaunas skolotājas: Maija Diebele, Undīne Rautiņa, Indra Brālīte, Anitra Lēmane un Ilze Leismane.

„Strādājam kā visā valstī pēc jaunās mācību programmas. Pedagogi ir gatavi pārmaiņām, ar optimismu skatās nākotnē,” saka iestādes vadītāja Līga Megne. „Jaunums – sociālais pedagogs strādā uz pilnu slodzi. Joprojām piedalāmies skolu programmā *Veselību veicinoša izglītības iestāde*.

Vasaras beigās saņēmām pricēgu ziņu, ka esam uzvarējuši Lauku atbalsta dienesta rīkotajā konkursā *No sēklas līdz galdam*. Projekts ilga vairākus mēnešus. Tajā bērni kopā ar skolotājām sēja, laistīja un izaudzēja pupas un zirņus. Liels paldies skolotājām Zanei un Līgai, kuras kopā ar viņiem šo darbiņu izdarīja līdz galam un ieguva 1. vietu Latvijā. Dāvanā bērni saņēma skolas somas. Ražīga vasara bijusi arī mūsu mūzikas skolotājai Lailai Ābolai. Ir iznācis viņas kārtējais bērnu dziesmu disks *Krāsainā pasaule*. Sadarbojamies ar latviešiem, kuri vada svētdienas skolas ārzemēs. Kā katru gadu dāvināsim viņiem disku, kuru iedziedājuši mūsu bērni.”

Padarīts milzu darbs

Privātajā pirmsskolas izglītības iestādē *Mazo bērnu skola* trīs grupas apmeklē 34 bērni. Vadītāja Inita Turka stāsta, ka tajā pat ēkā, Kaļķu ielā 33, Kuldīgas kristīgajā sākumskolā no 1. līdz 6. klasei mācās 24 bērni. Gan ar pirmsskolas, gan sākumskolas bērniem kopā strādā 12 pedagogi. „Pirmsskolā esam tik daudz, cik pieļauj telpu kvadrātūra, lai atbilstu Ministru kabineta noteiktajiem nosacījumiem. Visus bērniņus, kas gribēja nākt pirmsskolā, nevarējām uzņemt. Šogad esam paveikuši darbu, kas mūsu apmēriem skaitās milzīgs – nomainījām teritorijai žogu, izremontējām vienu klasi un koridoru otrajā stāvā,” stāsta I. Turka.

Turpinās iesākto

Abelītē turpinās vākt makulatūru un baterijas, ar vecāku līdzdalību top zaļā klase.

Iestādē divpadsmit grupās šobrīd ir 277 bērni, bet vairākas vecākajās grupās vēl esot pa brīvai vietai, tādēļ skaits mazliet palielināšoties. 38 bērni apmeklē trīs grupas filiālē Pelčos.

Vadītāja Ruta Ziemele stāsta, ka šogad uzņemta viena grupa 2016. gadā dzimušo bērnu un

divas – 2017. gadā. Bērnodārzā strādā 69 darbinieki, no tiem 39 pedagoges, tai skaitā dekrēta atvaļinājumā esošas. Darbu ar šo mācību gadu sākušas trīs: skolotāja Viktorija Linde-Gulbe un skolotājas palīdzes Kristīne Sangute un Madara Laizāne.

Lielākās pārkārtošanās grupās saistītas ar jauno mācību programmu realizēšanu pirmsskolā. 16 bērni bērnodārzā dažādās grupās ir ar speciālām

vajadzībām, kuriem ir papildu nodarbības pie speciālā pedagoga un logopēda.

Ļoti aktīva esot vecāku komiteja. Projektu konkursā *Darīsim paši!* saņēmuši atbalstu, un nu vienā rotaļu laukumā top zaļā klase. R. Ziemele stāsta, ka iestāde turpināšot iepriekšējos gados iesākto, piedalīšoties konkursā *Zaļā josta* un vāks makulatūru un izlietotās baterijas.

Iegādātas jaunas mēbeles

Alsungas *Miķeliša* vadītāja Aleta Lipsne stāsta, ka iestādi apmeklē 62 bērni četrās grupās. Ar viņiem strādā 11 skolotāji un palīgi. Lielākie pārkārtojumi pirms mācību gada bijuši piecgadīgo sešgadīgo grupā, lai varētu īstenot jauno mācību programmu. Iegādātas jaunas mēbeles, liels molberts, uz kura reizē var zīmēt desmit bērni. Vēl priekšā esot lielāks darbiņš – apkārt bērnodārzam ieklāt bruģi.

Gaida jaunās telpas

Skrundas *Liepziedīņš* remonta laikā pirmsskolas grupas izvietojis Skrundas vidusskolā, Jaunmuižas un Rudbārzu pamatskolā. Vadītāja Dzintra Eglīte stāsta, ka iestādes renovācija šobrīd pagarināta līdz 30. oktobrim. Kad ēka būs ekspluatējama, tajā būs 147 vietas, kurām bērni jau pieņemti. Iestādē ir 38 darbinieki, no tiem vadītājas vietniece, divas skolotājas, viens skolotāja palīgs, sētnieces un apkopējas pienākumu veicēja, kurinātāja un remontstrādnieka pienākumu izpildītājs Jaunmuižas skolā, kur būs viena *Liepziedīņa* pirmsskolas grupa 12–14 bērniem arī pēc bērnodārza renovācijas. Šobrīd iestādē esot divas skolotāja palīga vakances.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

PĀRDOD

Auto **SMART** tikai par 1000 eiro.
Tāl. 20241313.

No Vācijas – **Volkswagen FOX**, 1,4, D,
2008, jauna TA. Tāl. 26318731.

Pārdod Latvijā ražotus **PVC, KOKA, ALUMĪNIJA LOGUS** un **DURVIS** no sertificētiem materiāliem par iespējams labāko cenu Latvijā. Adrese: Kuldīga, Graudu iela 10. Tāl. 20122458.

Pārdod **MEDU** 3 l – 18 eiro; ziedputekšņus 12 eiro/kg; bišu maizi 25 eiro/kg un šūnu medu ar piegādi mājās svētdien, 15. septembrī. Tāl. 26441406.

SIA **Vēvers** pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 135 eiro. Tāl. 26651831.

Sausus **DĒĻUS, MALKU**.
Tāl. 20276661.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**.
Tāl. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tāl. 26544462.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tāl. 22377474.

Skaldītu **MALKU**, rakstām kvītis.
Tāl. 29428876.

Pārdod **MALKU**, pieejami dažādi garumi, skaldīta un neskaldīta, veicam piegādi. Vairāk informācijas zvanot pa tāl. 26404592.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**.
Tāl. 29142702.

TIRGOJAM KATRU DIENU dažādu vecumu dējējvistas.

 Lietuva, Mažeikū raj.,
Urvikiai, Laižuvas iela 17.
Tel. +370 68750948.

Sestdien,
21. septembrī, 10.00

Vārmē, **Liepu birzī,**
RUDENS GADATIRGUS.

Aicinām pieteikties tirgotājus,
tāl. 29820429.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma**
un **sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:**
(Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tāl. 29165063.

AUDI 80, 90, COUPE (1980.–1987. g.)
jebkādā stāvoklī. Tāl. 26132961.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās **AUTOMAŠĪNAS**.
Tāl. 26104984.

GARĀŽU Kuldīgā. Tāl. 22190033.

Padomju laika **RADIO APARĀTUS**, porcelāna traukus, figūriņas. Tāl. 28166327.

Veco **PAPĪRNAUDU**, monētas, apbalvojumus, figūriņas. Tāl. 26499892.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tāl. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tāl. 26544462.

Craftwood PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena 1000–10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tāl. 26360308.

SIA **Lateira** pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī apgrūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tāl. 27030802, mezi@lateira.lv.

Kautuve SIA **Lāses AM** Kurzemē, Vidzemē un Zemgalē pērk kautsvārā piena un gaļas šķirnes **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** un **TEĻUS** par tirgus cenām. Ir piemaksas gaļas liellopiem. Labas cenas jaunlopiem. Visiem piemaksas par daudzumu, sākot no 5 gab. Samaksa 7 dienu laikā. Transports bez maksas. Tāl. 29353243.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJĻOPUS**.
Tāl. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Kurzemes Gaļsaime** – **BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tāl. 63454845,
29427543, 26569362.

GAILENES, BRŪKLENES, ĀBOLUS sulai: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tāl. 24949355; Skrundā, Liepājas ielā 4, tāl. 24845242; Aizputē, Sakas ielā 9, tāl. 25366612; transports pie klienta, tāl. 26284210. Dodam maisus āboliem.

ĀBOLUS sulai Kuldīgā, Mederu ielā 8.
Tāl. 26567540.

Iepērk visu šķirņu **ĀBOLUS**. Piebraucam pie klientiem. Samaksa tūlītēja. Tāl. 26190400.

Iepērk **ĀBOLUS** Štakeldangā. Nodrošinām transportu. Tāl. 28165191.

ĶIPLOKUS, gailenes, žāvētus ābolus, pupiņas. Tāl. 29765478, 28361292.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakāj. Tāl. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tāl. 22728888.

VAJADZĪGI

SIA **Micēni** (51203057151) darbā aicina **LOPKOPI-TEĻKOPI**. Darbs maiņās pa četrām dienām. Bruto alga mēnesī – 430 eiro. Tāl. 26154695.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda un C autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 13. septembrī. Sīkāka informācija pa tāl. 29182826, 29491388.

MODRA AUTOSKOLA rīko C un CE autovadītāju kursu Pētera ielā 5, Kuldīgā. Sākums 16. septembrī. Tāl. 26120089, 23071223.

AUTOSKOLA Ripo-A rīko auto vadītāju kursu Skrundas vidusskolā. Pieteikties līdz 18. septembrim. Tāl. 26773763.

AUTO ELEKTROSISTĒMU diagnostika un remonts; **AUTO SIGNALIZĀCIJAS**. Tāl. 26669624, merano.lv.

Trešdien, 18. septembrī, 10.00 – 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

13. septembrī Kuldīgā, veikalā **Rimi** (Sūru iela 2), 10.00 – 18.00 **OPTISKO BRIĻĻU IZPĀRDOŠANA**: gatavās brilles, tonētās, hameleoni, stikls, izgatavotas laboratorijā, garantija 2 gadi, 15,00–45,00 EUR). Iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tāl. 29576954.

JUMTU MAIŅA, fasādes darbi u.c. Piededam materiālus. Tāl. 22407371.

Uzņēmums veic **CELTNIECĪBAS** darbus. Tāl. 27829190.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tāl. 29705025.

Iestrādājam **EKOVAITI**, aizpildām gaisa spraugas. Tāl. 27829190.

Siltinām mājas ar **EKOVAITI**, granulām un termoputām. Tāl. 26748235.

Paaugstiniet savu **NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA** vērtību! Ja jums pieder zeme, kas ir aizaugusi ar krūmiem vai mežu, frēzējam ar pielīdzināšanu nelielās, kā arī lielās platībās. Tāl. 26776151.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tāl. 28358514.

PLĀUJ zāli ar trimeri. Tāl. 28958135.

Tīra **AKAS**. Tāl. 27448331.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tāl. 29296723.

SPIEŽ SULU. Tāl. 29653166.

Moderna **SULU SPIEŠANA** Kuldīgā. Nomazgāsim ābolus, izspiedīsim sulu, pasterizēsim, sapildīsim jums vēlamās tilpumos: 3 l vai 5 l. Cenas: 3 l – 2,00 eiro un 5 l – 2,60 eiro. Adrese: Graudu iela 3h. Tāl. 28466573.

Kopš 20. augusta Talsos, 1. Maija ielā 38, SIA **Ice Berry** piedāvā ābolu un citu augļu **SULAS SPIEŠANAS** pakalpojumu. Tāl. 29322304, www.iceberry.lv.

PĀRSTRĀDĀJAM jūsu dārza augļus, ogas **SULĀS**: 3 l – 1,40 eiro, 5 l – 2,00 eiro par paku. Tāl. 29497262.

LĪDZJŪTĪBAS

Valentīna, sērās savās domās esam kopā ar tevi.

Daina, Smaida, Rita

Šis mirklis ir viss,
Kas mums pieder
Un tajā ir viss,
Kā mums trūkst...

/G.Račs./

Mūsu visdziļākā līdzjūtība Dainim Butkuss, no mammas atvadoties.

Vārmes amatieteātra *Es un Tu* kolektīvs un režisore

Es neesmu tālu. Vienkārši ceļa otrā pusē. Tu redzēsi, viss ir labi.

/Šarls Pegī./

Izsakām sirsniņu līdzjūtību Zitas tuviniekiem.

Kuldīgas Romas katoļu draudze

*Tik daudz bija sapņu tev, māmuliņ,
Ejot saules pielietā takā,
Nu zvaigzņīte esi, kas tumsā spīd,
Sirds tava arvien vēl mūs sargā.*

/M.Jansone./

Skumju brīdī esam kopā ar Māriti un tuviniekiem, māmiņu zaudējot.

Kaimiņi Kalna ielā 5

*Norima darbīgās rokas,
Nespēja visu vēl veikt.*

*Nespēja šķiršanās brīdī
Pēdējās ardievas teikt.*

/Z.Purvs./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no EDGARA PRIEDES atvadoties.

Līvānu ielas kaimiņi

*Paliek balta ziedu taka,
Rudens zelts zem kājām bērts,
Un no dziļās laimes akas
Pasmelts tik, cik atvēlēts.*

/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību Gundegai un citiem JĀŅA KRISTIŅA tuviniekiem, viņu pēdējā gaitā izvadot.

Īvandes pagasta pārvalde

IZIRĒ

Vienistabas **DZĪVOKĻUS** Priedainē, 220 EUR/mēn., iekļauti komunālie maksājumi, izņemot elektrību; kā arī divistabu – 390 EUR/mēn. Tāl. 25744996, office@linde-invest.com.

Divistabu **DZĪVOKLI** Raņķos, uz ilgu laiku. Tāl. 29276046.

SAŅEM NAUDU jau ŠODIEN!

SIA "Silva Nostra" par labāko cenu
nopirks Jūsu meža īpašumu (zemi ar mežu)

Samaksa un dokumentu noformēšana
VIENAS DIENAS LAIKĀ

Sadarbojamies ar starpniekiem

22 020 187 siasilvanostra@gmail.com

VIETĒJAIS MEŽIZSTRĀDES UZŅĒMUMS

PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS, CIRSMAS, AUGOŠUS KOKUS

 283 688 38 261 299 19

info@lmu.lv www.lmu.lv

SEN

Kā smadzenes var strādāt paša labā

Kā ļaut smadzenēm strādāt efektīvāk? Tām nedaudz jāpalīdz, saka speciālisti, mazāk laika pavadot telefonā, izmēģinot darīt ko jaunu, vairāk atpūšoties, vienam ar otru runājoties un esot labam cilvēkam. Daudzviet darbavietās pusdienlaiks netiek izmantots: cilvēki iznāk no biroja, tuvākajā kafējnīcā paņem kafiju un joprojām ir ieurbušies telefonā. Ieteikums – atstāt to citā telpā vai ielikt atvilktnē un kādu laiku pie tā neiet. Smadzenēm ik pa laikam jādod pilnīga kaut trīs līdz piecu minūšu atpūta – tā tajās tiek aktivizēti citi tīkli, saka personības izaugsmes trenere Eimija Brenna no Lielbritānijas. Tāpat smadzenēm palīdz radošums, cenšanās domāt *ārpus kastēs*. Cilvēki pārāk maz domā, kā viņus ietekmē pašu rīcība, kā viņi neapzināti ietekmē savu izturēšanos, tāpēc ir svarīgi sevi iepazīt, lai panāktu tādu rezultātu, kādu vēlamies.

JOKI

Sieva lasa mīlas dzejoļu krājumu. Pēkšņi viņa lielā izbrīnā saka vīram:

– Dārgais, tu zini, kaut kāda Aspazija nozagusi tev dzejoli, kuru tu man veltīji pirms diviem gadiem!

.....

Pacients:
– Dakter, vai taisnība, ka tiem, kuri ēd burkānus, ir laba redze?
Ārsts:
– Protams, vai kādreiz esat redzējis trusi ar brillēm?

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 13. SEPTEMBRĪ

Dienas garums – 13 st.
Saulē lec 6.49, riet 19.49.

Naktī +14°...+15°

R Z A D
5-6 m/s

Dienā +15°...+16°

R Z A D
5-6 m/s

RĪT, 14. SEPTEMBRĪ

Dienas garums – 12 st. 55 min.
Saulē lec 6.51, riet 19.46.

Naktī +10°...+12°

R Z A D
2-4 m/s

Dienā +13°...+15°

R Z A D
3-7 m/s

PARĪT, 15. SEPTEMBRĪ

Dienas garums – 12 st. 50 min.
Saulē lec 6.53, riet 19.43.

Naktī +10°...+12°

R Z A D
3-4 m/s

Dienā +14°...+16°

R Z A D
6-8 m/s

KONCERTZĀLE LATVIJA

Daniel Brandt & Eternal Something

Tehno kamertrio no Vācijas
Laikmetīgās autormūzikas cikls 'Ma'

21.09.
19:00

www.koncertzalelatvija.lv

Rudens akcija

- ◆ PVC logiem un durvīm, jumta logiem, insektu sietiem. Mērīšana. Montāža. Aiju apdare. Tāl. 27762565.
- ◆ Izgatavojam nerūsējošā tērauda siltinātos dūmvadus, odes, čaulas. Noteksistēmas. Jumta segumi. Mērīšana. Montāža. Tāl. 29251154.

LASI MŪS www.kurzemnieks.lv/

SEPTEMBRA ERUDĪTS

Kad Kuldīgā bez maksas savāks nolietotās elektropreces? Atbildi meklējiet *Kurzemnieka* iepriekšējos numuros!

Atbildi līdz 16. septembra 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: globālās konkurētspējas (GCI) reitingā inovāciju spēju jomā Latvija pērn bija 52. vietā.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Indra Ābelīte, Daina Gerente, Valdis Dadzis, Mārcis Kalējs, Gunta Folkmane.

Uz iepriekšējās kārtas jaūtājumiem pareizi atbildējuši arī Agita Luka un Gunta Folkmane.

Sarīte

ANNA DRIBAS RIKARDIONS AINARS BUMBIERIS

RIKARDIONA KONCERTU TŪRE

STARP VASARU UN ZIEMU

06.09.	Madonas Pilsētas Kultūras nams	21.09.	Liepājas Latviešu Biedrības nams
07.09.	Cēsis. Cēta Kultūras Nams	27.09.	Kuldīgas Kultūras centrs
13.09.	Aiūksnes Kultūras centrs	28.09.	Talsu Tautas Nams
14.09.	Bauskas Kultūras centrs	04.10.	Smiltenes Pilsētas Kultūras centrs
20.09.	Rīgā, VEF Kultūras pils	05.10.	Jelgavas Kultūras nams

KONCERTU SĀKUMS 19:00

BILETES VAR IEGĀDĀTIES **BILEŠU PARADZĒ** KASĒS 6€ 8€ 10€ 12€

Saldus garšu festivāla NOSLĒGUMA BALLĪTE

14. septembrī Saldus tirgus laukumā

Uzstāsies grupa "Astro'n'out", dziesminieks **Kārlis Kazāks**, apvienība "ZeMe" (DJ Monsta un Laima Jansone), **Rihards Saule** un grupa "Rollmans band", bet nakts balli spēlēs grupa "Rumbas kvartets".

leeja pasākumā bez maksas!

Pasākumu atbalsta Saldus novada pašvaldība, rīko Saldus novada p/a "Saldus TIKS centrs"

Paredzētas arī kulinārijas meistarklases, dažādas bezmaksas aktivitātes bērniem – Grīla skola, lielās koka spēles, radošās darbnīcas, kā arī citi pārsteigumi.

VASARAS BRĪVLAIKS SKOLĀS TIKS SAĪSINĀTS!!!

SKOLĒNIEM ATKAL JĀSTRĀDĀ VIRTUVĒ UN JĀTĪRA TĒLPAS! BRĪVPUSDIENU VAIRS NEBŪS?

#storygram Jauno žurnālistu skola

Vai tiešām?
Bet, ja nu tomēr?
Nē, tas taču *feiks!*

NĀC IZMEKLĒ: patiesība vai meli! Neļauj ar sevi manipulēt!

Jauno žurnālistu skola.

Ja mācies 10.–12. klasē, Tevi gaida

Būs izzinošas nodarbības, satiksi feisbukā populārus cilvēkus. Varēsi intervēt, fotografēt, filmēt. Tavi darbi tiks publicēti avīzē, portālā un sociālajos tīklos.

Piesakies laikraksta Kurzemnieks feisbuka vai instagrama kontā vai pa tālr. 63350567!

Pirmā tikšanās 1. oktobrī 16.00 redakcijā, 1905. gada ielā 19.

Projekts tapis sadarbībā ar organizāciju *Internews* un Baltijas Mediju izcilības centru.